உ

சிவமயம்

பன்னிரு திருமுறைத் திருப்பாடல்கள்

தொகுத்து வழங்குபவர் :

ஆ த. நாச்சியப்பன்

சௌந்தரநாயகி ஸ்டோர்ஸ்,

மேலப்பொலிவார்டு ரோடு :: திருச்சிராப்பள்ளி-2.

உ

சிவமயம்

பன்னிரு திருமுறைத் திருப்பாடல்கள்

தொகுத்து வழங்குபவர்

ஆ. த. நாச்சியப்பன்

9—11—1962

சௌந்தரநாயகி ஸ்டோர்ஸ்
மேலப்பொலிவார்டு ரோடு
திருச்சிராப்பள்ளி-2.

முதற் பதிப்பு 1962

ரெயின்போ பிரிண்டர்ஸ், திருச்சிராப்பள்ளி-8.

1/2

உ

சிவமயம்

முன்னுரை

ஆசையறுப் பாசம்விடாய் ஆன சிவபூசை பண்ணுய்
நேசமுடன் ஐந்தெழுத்தை நீ நினையாய்—சீசீ
சினமே தவிராய் திருமுறைகள் ஓதாய்
மனமே உனக் கென்ன வாய். —சிவபோகசாரம்.

இச் சிறுநூல் செல்வன் சுப்ரமணியன் செல்வி நாச்சம்மை இவர்களின் திருமண நாளாகிய இந் நன்னுளில் வெளியிடப் பெறுகிறது. பன்னிரு திருமுறைகளிலிருந்து முக்யமான பாடல்களை எடுத்து அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது. இத்திருப் பாடல்களை அன்பர்கள் நாள்தோறும் ஓதி வழிபாடு செய்தால் எல்லா நலன்களையும் அடையலாம். இது திண்ணம். இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் வருத்தம் வந்தடையாது. பேரின் பப்பெருவாழ்வு பெறலாம். மானுடப் பிறவி எடுத்ததின் பயனும் இதுவே. இந் நல்வாழ்வு அடைவதற்கு சமய நம்பிக்கை, சமய பற்று, விடாமுயற்சி இவைகள் தான் தேள்வை. மேலும் அருளாளர்கள் திருவாக்குகளானபடி யால் இத் திருமுறைகள் வழிபாடியற்றுதற்குறியன.

"மொழிமின் மொழிந்தக்கால் மற்றது வரமாமே" என் பது திருஞானசம்பந்தர் திருவாக்கு. திருமுறைகளை மொழி தலே எல்லா வரங்களையும் தரும் என்பது இதன் கருத்து. கோளறு பதிகத்து இறுதிப்பாட்டில் "ஆனசொல்மாலை யோதும் அடியார்கள் வானில் அரசாள்வர் ஆணை நமதே" என்றும் திருநனிபள்ளி திருப்பதிகத்து இறுதிப் பாட்டில் "நனிபள்ளியுள்க வினைகெடுதல் ஆணை நமதே என்றும் மக்களுக்கு ஆணையிட்டும் அருளிச் செய்கின்றுர்கள் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள். ஆதலினுலே இவ்வருட் பாடல் களை அன்பர்கள் நாள்தோறும் உள்ளன்புடன் ஓதி உணர்ந்து பயனடைய வேண்டுகின்றேன்.

என்னையும் இந் நற்பணியில் ஈடுபடும்படி செலுத்திய திருவருளை மனமொழி மெய்களால் நினைந்து வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன். இங்ஙனம்.

பட்டமங்கலம்,
9—11—62.

ஆத. நாச்சியப்பன்.

நால்வர் துதி

பூழியர்கோன்வெப்பொழித்தபுகலியர்கோன்கழல்போற்றி
ஆழிமிசைக்கல்மிதப்பில்அணைந்தபிரானடிபோற்றி
வாழிதிருநாவலூர்வன்தொண்டர்பதம்போற்றி
ஊழிமலிதிருவாதவூரர்திருத்தாள்போற்றிபோற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள்ளுறை

நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுறைத் திருப்பாடல்கள்

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடி பூசிஎன் உள்ளங்கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனை நாட்பணிந் தேத்தஅருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரம்மேவிய பெம்மானிவன ன்றே. 1

அருநெறியமறை வல்லமுனி யகன் பொய்கை யலர்மேய
பெருநெறி யபிர மாபுரம்மேவிய பெம்மானிவன்றன்னை
ஒருநெறியமனம் வைத்துணர்**ஞானசம் பந்தன்**உரைசெய்த
திருநெறியதமிழ் வல்லவர்தொல்வினை தீர்தல் எளிதாமே. 2

தன்னடைந்தார்க் கின்பங்கள் தருவானைத் தத்துவனைக்
கன்னடைந்த மதிற்பிரம புரத்துறையுங் காவலனை
முன்னடைந்தான் **சம்பந்தன்** மொழிபத்து மிவைவல்லார்
பொன்னடைந்தார் போகங்கள் பலவடைந்தார் புண்ணியரே. 3

சிறையாரு மடக்கிளியே இங்கேவா தேனொடுபால்
முறையாலே உணத்தருவன் மொய்பவளத் தொடுதரளந்
துறையாருங் கடல்தோணி புரத்தீசன் துளங்கும்இளம்
பிறையாளன் திருநாமம் எனக்கொருகாற் பேசாயே. 4

நம்பொருள் நம்மக்களென்று நச்சிஇச்சை செய்துநீர்
அம்பரம் அடைந்துசால அல்லலுய்ப்ப தன்முனம்
உம்பர்நாதன் உத்தமன் ஒளிமிகுத்த செஞ்சடை
நம்பன்மேவு நன்னகர் நலங்கொள்காழி சேர்மினே. 5

பாவமேவும் உள்ளமோடு பத்தியின்றி நித்தலும்
ஏவமான செய்துசாவ தன்முனம்மி சைந்துநீர்
தீபமாலை தூபமுஞ் செறிந்தகைய ராகிநம்
தேவதேவன் மன்னுமூர் திருந்துகாழி சேர்மினே. 6

சோறுகூறை யின்றியே துவண்டுதூர மாய்நுமக்
கேறுசுற்றம் எள்கவே யிடுக்கணுய்ப்ப தன்முனம்
ஆறுமோர் சடையினன் ஆதியானை செற்றவன்
நாறுதேன் மலர்ப்பொழில் நலங்கொள்காழி சேர்மினே. 7

மண்ணில்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில்நல் லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணில்நல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணில்நல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே. 8

மடையில் வாளை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சுங்கீழ்
உடையுங் கொண்ட வுருவ மென்கொலோ. 9

நலங்கொள் காழி **ஞானசம் பந்தன்**
குலங்கொள் கோலக் காவு ளானையே
வலங்கொள் பாடல் வல்ல வாய்மையார்
உலங் கொள் வினைபோய் ஓங்கி வாழ்வரே. 10

செடியாய வுடல்தீர்ப்பான் தீவினைக்கோர் மருந்தாவான்
பொடியாடிக் கடிமைசெய்த புள்ளிருக்கு வேளூரைக்
கடியார்ந்த பொழிற்காழிக் கவுணியன்சம் பந்தன்சொல்
மடியாது சொல்லவல்லார்க் கில்லையாம் மறுபிறப்பே. 11

இன்றுநன்று நாளைநன் றென்றுநின்ற இச்சையால்
பொன்றுகின்ற வாழ்க்கையைப் போகவிட்டுப் போதுமின்
மின்தயங்கு சோதியான் வெண்மதி விரிபுனல்
கொன்றைதுன்று சென்னியான் கோடிகாவு சேர்மினே. 12

சூழ்தரு வல்லினையும் உடல் தோன்றிய பல்பிணியும்
பாழ்பட வேண்டுதிரேல் மிக ஏத்துமின் பாய்புனலும்
போழிள வெண்மதியும் அனல் பொங்கர வும்புனைந்த
தாழ்சடை யான் பனந்தாள் திருத் தாடகை யீச்சரமே. 13

புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி யறிவழிந்திட் டைம் மேலுந்தி, அலமந்த போதாக அஞ்சேலென் றருள்செய்வான் அமருங்கோயில், வலம்வந்த மடவார்கள் நடமாட முழவதிர மழையென் றஞ்சிச், சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி முகில்பார்க்குந் திருவையாறே. 14

வானைக்காவில் வெண்மதி மல்குபுல்கு வார்சடைத்
தேனைக்காவில் இன்மொழித் தேவிபாக மாயினான்
ஆனைக்காவில் அண்ணலை அபயமாக வாழ்பவர்
ஏனைக்காவல் வேண்டுவார்க்கேதும் ஏதம் இல்லையே. 15

கூருமாலை நண்பகற் கூடிவல்ல தொண்டர்கள்
பேருமூருஞ் செல்வமும் பேசநின்ற பெற்றியான்
பாரும்விண்ணுங் கைதொழப் பாயுங்கங்கை செஞ்சடை
ஆரநீரோ டேந்தினான் ஆனைக்காவு சேர்மினே. 16

நீறுசேர்வதொர் மேனியர்நேரிழை
கூறுசேர்வதொர் கோலமாய்ப்
பாறுசேர்தலைக் கையர்பராய்த்துறை
ஆறுசேர்சடை அண்ணலே. 17

நன்றுடையானைத் தீயதிலானை நரைவெள்ளே
றொன்றுடையானை உமையொருபாகம் உடையானைச்
சென்றடையாத திருவுடையானைச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக் கூறஎன்னுள்ளங் குளிரும்மே. 18

தேனயம் பாடுஞ் சிராப்பள்ளியானைத் திரைசூழ்ந்த
கானல்சங்கேறுங் கழுமலவூரிற் கவுணியன்
ஞானசம்பந்தன் நலம்மிகுபாடல் இவைவல்லார்
வானசம்பந்தத் தவரொ டுமன்னி வாழ்வாரே. 19

மறையுடையாய் தோலுடையாய் வார்சடைமேல் வளரும்
பிறையுடையாய் பிஞ்ஞகனே யென்றுனைப்பே சினல்லால்
குறையுடையார் குற்றம்ஓராய் கொள்கையினுல் உயர்ந்த
நிறையுடையார் இடர்களையாய் நெடுங்களம்மே யவனே. 20

உன்னிஇரு போதும்அடி பேணும்அடி யார்தமிடர் ஒல்க அருளித், துன்னியொரு நால்வருடன் ஆல்நிழலி ருந்ததுணை வன்றனிடமாம், கன்னியரொ டாடவர்கள் மாமணம்வி ரும்பியரு மங்கலமிக, மின்னியலும் நுண்ணிடைநன் மங்கையரி யற்றுபதி வேதிகுடியே. 21

என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே யிருங்கடல் வையத்து, முன்னம் நீபுரி நல்வினைப் பயனிடை முழுமணித் தரளங்கள், மன்னு காவிரி சூழ்திரு வலஞ்சுழி வாணனை வாயா ரப், பன்னியாதரித் தேத்தியும் பாடியும் வழிபடும் அதனலே. 22

மாதொர் கூறனை வலஞ்சுழி மருவிய மருந்தினை வயற்காழி, நாதன் வேதியன் **ஞானசம் பந்தன்**வாய் நவிற்றிய தமிழ்மாலை, ஆதரித்திசை கற்றுவல் லார்சொலக் கேட்டுகந் தவர்தம்மை, வாதி யாவினை மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் வருத்தம்வந் தடை யாவே. 23

இடரினுந் தளரினும் எனதுறுநோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோஎமை யாளுமா றீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுனதின் னருள்ஆவடுதுறை யரனே. 24

துறக்குமா சொலப்படாய் துருத்தியாய் திருந்தடி
மறக்குமா றிலாதஎன்னை மையல்செய்திம் மண்ணின்மேல்
பிறக்குமாறு காட்டினய் பிணிப்படும் உடம்புவிட்
டிறக்குமாறு காட்டினய்க் கிழக்குகின்ற தென்னையே 25

கடல்வரை யோதம்மல்கு கழிகானல் பானல் கமழ்காழி யென்று கருதப், படுபொரு ளாறுநாலும் உளதாக வைத்த பதி யான ஞான முனிவன், இடுபறை யொன்றஅத்தர் பியன்மே லிருந்தி னிசையாலுரைத்த பனுவல், நடுவிரு ளாடுமெந்தை நனிபள்ளியுள்க வினைகெடுதல் ஆணை நமதே. 26

போகமார்த்த பூண்முலையாள் தன்னோடும் பொன்னகலம்
பாகமார்த்த பைங்கண்வெள் ளேற்றண்ணல் பரமேட்டி
ஆகமார்த்த தோலுடையன் கோவண ஆடையின்மேல்
நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 27

ஈருய்முத லொன்ருயிரு பெண்ணுண்குண மூன்ருய்
மாருமறை நான்காய்வரு பூதம்அவை ஐந்தாய்
ஆருர்சுவை ஏழோசையொ டெட்டுத்திசை தானுய்
வேருய்உடன் ஆனுன்இடம் வீழிம்மிழ லையே. 28

உரைசேரும் எண்பத்து நான்குநூ ருயிரமாம் யோனிபேதம் நிரைசேரப் படைத்தவற்றின் உயிர்க்குயிராய் அங்கங்கே நின் ருன் கோயில், வரைசேரும் முகில்முழவ மயில்கள் பல நடமாட வண்டுபாட, விரைசேர் பொன் இதழிதர மென்காந்தள் கையேற்கும் மிழலையாமே. 29

விலங்க லேசிலை யிடமென வுடையவன் விற்குடி வீரட்டத், திலங்கு சோதியை யெம்பெரு மான்றனை யெழில்திகழ் கழல் பேணி, நலங்கொள் வாழ்பொழிற் காழியுள் ஞானசம் பந்தனற் றமிழ்மாலை, வலங்கொ டேயிசை மொழியுமின் மொழிந்தக்கால் மற்றது வரமாமே. 30

பாலினுல் நறுநெய்யாற் பழத்தினுற் பயின்ருட்டி
நூலினுல் மணமாலை கொணர்ந்தடியார் புரிந்தேத்தச்
சேலினுர் வயல்புடைசூழ் செங்காட்டங் குடியதனுள்
காலினுற் கூற்றுதைத்தான் கணபதிச் சரத்தானே. 31

சடையா யெனுமால் சரண்நீ யெனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்

மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவள்உள் மெலிவே. 32

நல்லா ரறஞ்சொல்லப் பொல்லார் புறங்கூற
அல்லா ரலர்தூற்ற அடியார்க் கருள்செய்வான்
பல்லார் தலைமாலை யணிவான் பணிந்தேத்தக்
கல்லார் கடல்நாகைக் காரோ ணத்தானே. 33

சித்தந் தெளிவீர்காள், அத்தன் ஆரூரைப்
பத்தி மலர்தூவ, முத்தி யாகுமே. 34

பிறவி யறுப்பீர்காள், அறவன் ஆரூரை
மறவா தேத்துமின், துறவி யாகுமே. 35

துன்பந் துடைப்பீர்காள், அன்பன் அணியாரூர்
நன்பொன் மலர்தூவ, இன்ப மாகுமே. 36

உய்ய லுறுவீர்காள், ஐயன் ஆரூரைக்
கையி னல்தொழ, நையும் வினைதானே. 37

பிண்டம் அறுப்பீர்காள், அண்டன் ஆரூரைக்
கண்டு மலர்தூவ, விண்டு வினைபோமே. 38

பாசம் அறுப்பீர்காள், ஈசன் அணியாரூர்
வாச மலர்தூவ, நேச மாகுமே. 39

வெய்ய வினைதீர, ஐயன் அணியாரூர்
செய்ய மலர்தூவ, வையம் உமதாமே. 40

அரக்கன் ஆண்மையை, நெருக்கி னன்ஆரூர்
கரத்தி னல்தொழத், திருத்த மாகுமே. 41

துள்ளும் இருவர்க்கும், வள்ளல் ஆரூரை
உள்ளு மவர்தம்மேல், விள்ளும் வினைதானே. 42

கடுக்கொள் சீவரை, அடக்கி ஞன் ஆரூர்
எடுத்து வாழ்த்துவார், விடுப்பர் வேட்கையே. 43

சீரூர் சம்பந்தன், ஆரூ ரைச்சொன்ன
பாரூர் பாடலார், பேரா ரின்பமே. 44

தந்தையார் போயினூர் தாயரும் போயினூர் தாமும் போவார், கொந்தவேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார் பார்க்கின் ருர் கொண்டுபோவார், எந்தநாள் வாழ்வதற் கேமனம் வைத்தி யால் ஏழை நெஞ்சே, அந்தணு ரூர்தொழு துய்யலாம் மையல் கொண் டஞ்சல் நெஞ்சே. 45

தோளின் மேலொளி நீறு தாங்கிய
தொண்டர் வந்தடி போற்றி மிண்டிய
தாளினூர் வளருந் தவம்மல்கு திருக்களருள்
வேளின் நேர்விச யற்க ருள்புரி
வித்த காவிரும் பும்அ டியாரை
ஆளுகந் தவனே அடைந்தார்க் கருளாயே. 46

ஒல்லையாறி உள்ளம்ஒன்றிக் கள்ளம்ஒழிந் துவெய்ய
சொல்லையாறித் தூய்மைசெய்து காமவினை யகற்றி
நல்லவாறே யுன்றன்னாமம் நாவில்நவின் றேத்த
வல்லவாறே வந்துநல்காய் வலிவலம்மே யவனே. 47

இயங்குகின்ற இரவிதிங்கள் மற்றுநல்தே வரெல்லாம்
பயங்களாலே பற்றிநின்பால் சித்தந்தெளி கின்றிலர்
தயங்குசோதி சாமவேதா காமனைக்காய்ந் தவனே
மயங்குகின்றேன் வந்துநல்காய் வலிவலம்மே யவனே. 48

பெண்டிர்மக்கள் சுற்றமென்னும் பேதைப்பெருங் கடலை
விண்டுபண்டே வாழமாட்டேன் வேதனைநோய் நலியக்
கண்டுகண்டே யுன்றன்னாமங் காதலிக்கின்ற துள்ளம்
வண்டுகிண்டிப் பாடுஞ்சோலை வலிவலம்மே யவனே. 49

மெய்யராகிப் பொய்யைநீக்கி வேதனையைத் துறந்து
செய்யரானுர் சிந்தையானே தேவர்குலக் கொழுந்தே
நைவன் நாயேன் உன்றன்நாமம் நாளும்நவிற் றுகின்றேன்
வையம்முன்னே வந்துநல்காய் வலிவலம்மே யவனே. 50

துஞ்சும்போதுந் துற்றும்போதுஞ் சொல்லுவனுன் திறமே
தஞ்சமில்லாத் தேவர்வந்துன் தாளிணைக்கீழ்ப் பணிய
நஞ்சை யுண்டாய்க் கென்செய்கேனோ நாளும்நினைந் தடியேன்
வஞ்சமுன்டென் றஞ்சுகின்றேன் வலிவலம்மே யவனே. 51

புரிசடையாய் புண்ணியனே நண்ணலார்மூ வெயிலும்
எரியஎய்தாய் எம்பெருமான் என்றிமையோர் பரவும்
கரியுரியாய் காலகாலா நீலமணி மிடற்று
வரியரவா வந்துநல்காய் வலிவலம்மே யவனே. 52

தாயுநீயே தந்தைநீயே சங்கரனே யடியேன்
ஆயுநின்பால் அன்புசெய்வான் ஆதரிக்கின் றதுள்ளம்
ஆயமாய காயந்தன்னுள் ஐவர் நின்றொன் றலொட்டார்
மாயமேயென் றஞ்சுகின்றேன் வலிவலம்மே யவனே. 53

நீரொடுங்குஞ் செஞ்சடையாய் நின்னுடையபொன் மலையை
வேரொடும்பீழ்ந் தேந்தலுற்ற வேந்தன்இரா வணனைத்
தேரொடும்போய் வீழ்ந்தலறத் திருவிரலால் அடர்த்த
வாரொடுங்குங் கொங்கைபங்கா வலிவலம்மே யவனே. 54

ஆதியாய நான்முகனும் மாலும்அறி வரிய
சோதியானே நீதியில்லேன் சொல்லுவன்நின் திறமே
ஓதிநாளும் உன்னையேத்தும் என்னை வினை அவலம்
வாதியாமே வந்துநல்காய் வலிவலம்மே யவனே. 55

பொதியிலானே பூவணத்தாய் பொன்திகழுங் கயிலைப்
பதியிலானே பத்தர்சித்தம் பற்றுவிடா தவனே
விதியிலாதார் வெஞ்சமணர் சாக்கியரென் றிவர்கள்
மதியிலாதா ரென்செய்வாரோ வலிவலம்மே யவனே. 56

வன்னிகொன்றை மத்தஞ்சூடும் வலிவலம்மே யவனைப்
பொன்னிநாடன் புகலிவேந்தன் **ஞான சம்பந்தன்** சொன்ன
பன்னுபாடல் பத்தும்வல்லார் மெய்த்தவத்தோர் விரும்பும்
மன்னுசோதி யீசனோடே மன்னியிருப் பாரே. 57

பிடியதன் உருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலம்உறை யிறையே. 58

நாளாய போகாமே நஞ்சணியுங் கண்டனுக்கே
ஆளாய அன்புசெய்வோம் மடநெஞ்சே அரன்நாமம்
கேளாய்நங் கிளைகிளைக்குங் கேடுபடாத் திறம்அருளிக்
கோளாய நீக்குமவன் கோளிலியெம் பெருமானே. 59

அண்ணல் ஆலவாய், நண்ணி னுன்றனை
எண்ணி யேதொழத், திண்ணம் இன்பமே. 60

திருநீற்றுப் பதிகம்

மந்திர மாவதுநீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருஆல வாயான் திருநீறே. 61

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தகுவது நீறு உண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருஆல வாயான் திருநீறே. 62

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே. 63

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி அணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு

மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே. 64

பூச இனியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கொடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே. 65

அருத்தம தாவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும்வெண் ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருஆல வாயான் திருநீறே. 66

எயிலது அட்டது நீறு இருமைக்கும் உள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கியமாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தால வாயான் திருநீறே. 67

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தகுவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவம் அறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி ஆல வாயான் திருநீறே. 68

மாலொ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல உடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பந் தருவது நீறு
ஆலம துண்ட மிடற்றெம் ஆல வாயான் திருநீறே. 69

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
எண்டிசைப் பட்ட பொருளார் ஏத்துந் தகையது நீறு
அண்டத் தவர்பணிந் தேத்தும் ஆல வாயான் திருநீறே. 70

ஆற்றல் அடல்விடை யேறும் ஆலவா யான்திரு நீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் **ஞானசம் பந்தன்**

தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே. 71

மானினேர்விழி மாதராய்வழு திக்குமாபெருந் தேவிகேள்
பானல்வாயொரு பாலன் ஈங்கிவன் என்றுநீபரி வெய்திடேல்
ஆனை மாமலை யாதி யாய இடங்களிற்பல அல்லல் சேர்
ஈனர்கட்கெ ளியேனலேன் திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே. 72

குற்றம்நீ குணங்கள்நீ கூடல்ஆல வாயிலாய்
சுற்றம்நீ பிரானும்நீ தொடர்ந்திலங்கு சோதிநீ
கற்றநூற் கருத்தும்நீ அருத்தமின்ப மென்றிவை
முற்றும்நீ புகழ்ந்துமுன் உரைப்பதென்மு கம்மனே. 73

வேதவேள்வியை நிந்தனை செய்துழல்
ஆத மில்லி அமணொடு தேரரை
வாதில் வென்றழிக் கத்திரு வுள்ளமே
பாதி மாதுட னாய பரமனே
ஞாலம் நின்புக ழேமிக வேண்டுந்தென்
ஆல வாயில் உறையும்எம் ஆதியே. 74

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை வரிவளைக் கைம்மடமானி, பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி பணிசெய்து நாடொறும் பரவப், பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகனால் வேதமும் பொருள்களும் அருளி, அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த ஆலவா யாவதும் இதுவே. 75

மைத்தகுமேனி வாளரக்கன்றன் மகுடங்கள்
பத்தினதிண்தோள் இருபதுஞ்செற்றான் பரங்குன்றைச்
சித்தமதொன்றிச் செய்கழலுன்னிச் சிவனென்று
நித்தலுமேத்தத் தொல்வினைநம்மேல் நில்லாவே. 76

நெய்த லாம்பல் கழுநீர் மலர்ந்தெங்கும்
செய்கண் மல்கு சிவனார் திருப்புத்தூர்த்
தையல் பாகம் மகிழ்ந்தா ரவர்போலும்
மையுள் நஞ்சு மருவும் மிடற்றாரே. 77

மானமா மடப்பிடி வன்கையால் அலகிடக்
கானமார் கடகரி வழிபடுங் கானப்பேர்
ஊனமாம் உடம்பினில் உறுபிணி கெடஎண்ணில்
ஞானமா மலர் கொடு நணுகுதல் நன்மையே. 78

புண்ணியர் தொழுதெழு பூவ ணத்துறை
அண்ணலை யடிதொழு தந்தண் காழியுள்
நண்ணிய அருமறை **ஞானசம் பந்தன்**
பண்ணிய தமிழ்சொலப் பறையும் பாவமே. 79

எந்தை யீசனெம் பெருமான் ஏறமர் கடவுளென் றேத்திச்
சிந்தை செய்பவர்க் கல்லாற் சென்றுகை கூடுவ தன்றால்
கந்த மாமல ருந்திக் கடும்புனல் நிவா மல்கு கரைமேல்
அந்தண் சோலை நெல்வாயில் அரத்துறை யடிகள்தம் அருளே. 80

உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடனாகிய வொருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான் மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணார்ந்தன அருவித்திரள் மழலைம்முழ அதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ணம் அறுமே. 81

பூவார்மலர்கொண் டடியார்தொழுவார் புகழ்வார்வானோர்கள்
மூவார்புரங்கள் எரித்தஅன்று மூவர்க்கருள்செய்தார்
தூமாமழைநின் றதிரவெருவித் தொறுவின்நிரையோடும்
ஆமாம்பிணைவந் தணையுஞ்சாரல் அண்ணாமலையாரே. 82

வந்தித்திருக்கும் அடியார்தங்கள் வருமேல்வினையோடு
பந்தித்திருந்த பாவந்தீர்க்கும் பரமனுறைகோயில்
முந்தியெழுந்த முழவி ன்ஓசை முதுகல்வரைகள்மேல்
அந்திப்பிறைவந் தணையுஞ்சாரல் அண்ணாமலையாரே. 83

நீருளான் தீயுளான் அந்தரத்துள்ளான் நினைப்பவர்மனத்துளான் நித்தமாஏத்தும், ஊருளான் எனதுரை தனதுரையாக ஒற்றை வெள்ளேறுகந் தேறியவொருவன், பாருளார்பாடலோடாடல்அறாத பண்முரன்றஞ்சிறை வண்டினம்பாடும், ஏருளார் பைம்பொழில் இலம்பையங்கோட்டூர் இருக்கையாப்பேணியென் எழில்கொள்வ தியல்பே. 84

சந்தமார் அகிலொடு சாதிதேக் கம்மரம்
உந்துமா முகலியின் கரையினில் உமையொடும்
மந்தமார் பொழில்வளர் மல்குவண் காளத்தி
எந்தையார் இணையடி யென்மனத் துள்ளவே. 85

வேயனைய தோளுமையொர் பாகமது வாகவிடை யேறி சடைமேல், தூயமதி சூடிசுடு காடில்நட மாடிமலை தன்னைவின வில், வாய்கலச மாகவழி பாடுசெயும் வேடன்மல ராகுநயனம், காய்கணை யினலிடந் தீசனடி கூடுகா ளத்திமலையே. 86

தொண்டரஞ்சு களிறு மடக்கிச் சுரும்பார்மலர்
இண்டை கட்டி வழிபாடு செய்யு மிடமென்பரால்
வண்டுபாட மயிலால மான்கன்று துள்ளவரிக்
கெண்டைபாயச் சுனைநீல மொட்டலருங் கேதாரமே. 87

அவ்வினைக் கிவ்வினை யாமென்று சொல்லும் அஃதறிவீர்
உய்வினை நாடா திருப்பதும் உந்தமக் கூனமன்றே
கைவினை செய்தெம் பிரான்கழல் போற்றுதும் நாமடியோம்
செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். 88

காவினை யிட்டுங் குளம்பல தொட்டும் கனிமனத்தால்
ஏவினை யால்எயில் மூன்றெரித் தீரென் றிருபொழுதும்
பூவினைக் கொய்து மலரடி போற்றுதும் நாமடியோம்
தீவினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். 89

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன் மிகநல்ல வீணை தடவி, மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தென் உளமே புகுந்த அதனல், ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழம் வெள்ளி சனி பாம்பிரண்டு முடனே, ஆசறு நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல அடியாரவர்க்கு மிகவே. 90

தேனமர் பொழில்கொளாலை விளைசெந்நெல் துன்னி வளர் செம்பொன் எங்கும் நிகழ, நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து மறைஞான ஞான முனிவன், தானுறு கோளும்நாளும் அடியாரை வந்து நலியாத வண்ணம் உரைசெய், ஆனசொல் மாலையோதும் அடியார்கள் வானில் அரசாள்வர் ஆணை நமதே. 91

துஞ்சலுந் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
நெஞ்சக நைந்து நினைமின் நாள்தொறும்
வஞ்சகம் அற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்
றஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ ழுத்துமே. 92

காதலாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே. 93

வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாம் அரன் நாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே. 94

ஏதுக்க ளாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா சுடர்விட்டுளன் எங்கள் சோதி
மாதுக்கம் நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின்
சாதுக்கள் மிக்கீர் இறையே வந்து சார்மின்களே. 95

கற்றுங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
முற்று வெண்திங்கள் முதல்வன் பாதமே
பற்று நின்றாரைப் பற்று பாவமே. 96

செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேணோங்கிச்
செல்வ மதிதோயச் செல்வம் உயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே. 97

மண்புகார் வான்புகுவர் மனமிளையார் பசியாலுங்
கண்புகார் பிணியறியார் கற்றாருங் கேட்டாரும்
விண்புகா ரென வேண்டா வெண்மாட நெடுவீதித்
தண்புகார்ச் சாய்க்காட்டெந் தலைவன்தாள் சார்ந்தாரே. 98

நீநாளும் நன்னெஞ்சே நினைகண்டாய் யாரறிவார்
சாநாளும் வாழ்நாளுஞ் சாய்க்காட்டெம் பெருமாற்கே
பூநாளுந் தலைசுமப்பப் புகழ்நாமஞ் செவிகேட்ப
நாநாளும் நவின்றேத்தப் பெறலாமே நல்வினையே. 99

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறுவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே. 100

கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்
பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமெய் யாய்த்தில
சொல்லூர்ப் பெருமணஞ் சூடல ரேதொண்டர்
நல்லூர்ப் பெருமணம் மேயநம் பானே. 101

நறும்பொழிற் காழியுள் **ஞானசம் பந்தன்**
பெறும்பத நல்லூர்ப் பெருமணத் தானை
உறும்பொரு ளாற்சொன்ன வொண்தமிழ் வல்லார்க்
கறும்பழி பாவம் அவலம் இலரே. 102

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

கூற்ருயின வாறு விலக்ககிலீர் கொடுமைபல செய்தன நானறியேன், ஏற்ரு யடிக் கேஇர வும்பகலும் பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும், தோற்ருதென் வயிற்றின் அகம்படியே குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட, ஆற்றேன் அடியேன் அதி கைக்கெடில வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 1

நெஞ்சம்உமக் கேயிட மாகவைத்தேன் நினையா தொருபோதும் இருந்தறியேன், வஞ்சம்இது வொப்பது கண்டறியேன் வயிற்ருேடு துடக்கி முடக்கியிட, நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை நணுகாமல் துரந்து கரந்துமிடீர், அஞ்சேலு மென்னீர்அதி கைக்கெடில வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 2

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன் தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன், நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன் உன்னுமம் என்னுவில் மறந்தறியேன், உலந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டுழல்வாய் உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளாய், அலந்தேன் அடியேன்அதி கைக்கெடில வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 3

சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்துஞ் சுடர்திங்கட் சூளா மணியும்
வண்ண உரிவை யுடையும் வளரும் பவள நிறமும்
அண்ணல் அரண்முர ணேறும் அகலம் வளாய அரவும்
திண்ணன் கெடிலப் புனலும் உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை. 4

உறுகயி றூசல் போல ஒன்றுவிட் டொன்று பற்றி
மறுகயி றூசல் போல வந்துவந் துலவு நெஞ்சம்
பெறுகயி றூசல் போலப் பிறைபுல்கு சடையாய் பாதத்(து)
அறுகயி றூச லா னேன் அதிகைவீ ரட்ட னீரே. 5

ஒரு பிறப்பி லானடியை உணர்ந்துங் காணூர் உயர்கதிக்கு வழி தேடிப் போக மாட்டார், வருபிறப்பொன் றுணராது மாசு பூசி வழி காணு தவர்போல்வார் மனத்த னுகி, அருபிறப்பை அறுப்பிக்கும் அதிகை யூரன் அம்மான்றன் அடியிணையே அணைந்து வாழா, திருபிறப்பும் வெறுவியராய் இருந்தார் சொற் கேட் டேழையேனுன்பண் டிகழ்ந்த வாறே. 6

வெஞ்சினவெள் ளேறூர்தி யுடையாய் போற்றி விரிசடைமேல் வெள்ளம் படைத்தாய் போற்றி, துஞ்சாப் பலிதேருந் தோன்றல் போற்றி தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி, நஞ்சொடுங்குங் கண்டத்து நாதா போற்றி நான்மறையோ டாறங்க மானுய் போற்றி, அஞ்சொலாள் பாகம் அமர்ந்தாய் போற்றி அலைகெடில வீரட்டத் தாள்வாய் போற்றி. 7

அரவணையான் சிந்தித் தரற்றும்மடி அருமறையான் சென்னிக் கணியாமடி, சரவணத்தான் கைதொழுது சாரும்படி சார்ந்தார்கட் கெல்லாஞ் சரணுமடி, பரவுவார் பாவம் பறைக்கும் மடி பதினென் கணங்களும் பாடும்மடி, திறைவிரவு தென் கெடில நாடன்னடி திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. 8

துறவாதே யாக்கை துறந்தான் தன்னைச் சோதி முழு முதலாய் நின்றுன் தன்னைப், பிறவாதே எவ்வுயிர்க்குந் தானேயாகிப் பெண்ணிணே டாணுருவாய் நின்றுன் தன்னை, மறவாதே தன்திறமே வாழ்த்துந் தொண்டர் மனத்தகத்தே அனவரதம் மன்னி நின்ற, திறலானைத் திருமுதுகுன் றுடையான் தன்னைத் தீவினையேன் அறியாதே திகைத்த வாறே. 9

படைகள்போல் வினைகள் வந்து பற்றிஎன் பக்கல் நின்றும்
விடகிலா ஆத லாலே விகிர்தனை விரும்பி யேத்தும்

இடையிலேன் என்செய் கேன்நான் இரப்பவர் தங்கட்கென்றுங்
கொடையிலேன் கொள்வ தேநான் கோவல்வீ ரட்ட னீரே. 10

ஈன்றாளு மாயெனக் கெந்தையு மாயுடன் தோன்றினராய்
மூன்றா யுலகம் படைத்துகந் தான்மனத் துள்ளிருக்க
ஏன்றான் இமையவர்க் கன்பன் திருப்பா திரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத் துணையா யிருந்தனன் தன்னடி யோங்களுக்கே. 11

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்றன் நாமம் பயின்றேன் உனதருளால்
திருவாய் பொலியச் சிவாய நமவென்று நீறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புலி யூர்அரனே. 12

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா வுன்னடி யென்மனத்தே
வழுவா திருக்க வரந்தர வேண்டும்இவ் வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள் செய்பா திரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடை மேல்வைத்த தீவண்ணனே
13

தேடிச் சென்று திருந்தடி ஏத்துமின்
நாடி வந்தவர் நம்மையும் ஆட்கொள்வர்
ஆடிப் பாடிஅண் ணாமலை கைதொழ
ஓடிப் போம்நம துள்ள வினைகளே. 14

கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானைக் கரவார்பால்
விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
அரவாடச் சடைதாழ அங்கையினில் அனலேந்தி
இரவாடும் பெருமானை என்மனத்தே வைத்தேனே. 15

கைப்போது மலர் தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
முப்போதும் முடிசாய்த்துத் தொழநின்ற முதல்வனை
அப்போது மலர்தூவி ஐம்புலனும் அகத்தடக்கி
எப்போதும் இனியானை என்மனத்தே வைத்தேனே. 16

கருவுற்ற நாள்முத லாகவுன் பாதமே காண்பதற்கு
உருகிற்றென் உள்ளமும் நானுங் கிடந்தலந் தெய்த்தொழிந்தேன்

திருவொற்றி யூரா திருவால வாயா திருவா ரூரா
ஒருபற்றி லாமையுங் கண்டிரங் காய்கச்சி யேகம்பனே 17

தாயவன்காண் உலகிற்குத் தன்னெப் பில்லாத் தத்துவன் காண் மலைமங்கை பங்கா வென்பார், வாயவன் காண் வரும் பிறவி நோய்தீர்ப் பான்காண் வானவர்க்குந் தானவர்க்கும் மண்ணு ளோர்க்குஞ், சேயவன்காண் நினையார்க்குச் சித்தமாரத் திருவடியே உள்கிநினைந் தெழுவாருள்ளம், ஏயவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார் கச்சி ஏகம்பன் காண் அவனென் எண்ணத் தானே. 18

சாத்தி ரம்பல பேசுஞ் சழக்ர்காள்
கோத்தி ரமுங் குலமுங்கொண் டென்செய்வீர்
பாத்தி ரஞ்சிவ மென்று பணிதிரேல்
மாத்தி ரைக்குள் அருளுமாற் பேறரே. 19

ஐய னேயர னேயென் றரற்றினல்
உய்ய லாமுல கத்தவர் பேணுவர்
செய்ய பாதம் இரண்டும் நினையவே
வையம் ஆளவும் வைப்பர்மாற் பேறரே. 20

நீருகி நீறுமிழும் நெருப்புமாகி நினைவாகி நினைவினிய மலையான் மங்கை, கூருகிக் கூற்ருகிக் கோளு மாகிக் குணமாகிக் குறையாத வுவகைக் கண்ணீர், ஆருத ஆனந்தத் தடியார் செய்த அனுசாரம் பொறுத்தருளி அவர்மே லென்றுஞ், சீருத பெருமானைத் திருமாற் பேற்றெஞ் செம்பவளக் குன்றினைச் சென்றடைந்தேன் நானே 21

அல்லும் பகலுமாய் நின்ருர் தாமே அந்தியுஞ் சந்தியு மானுர் தாமே, சொல்லும் பொருளெலா மானுர் தாமே தோத்திரமுஞ் சாத்திரமு மானுர் தாமே, பல்லுரைக்கும் பாவெலா மானுர் தாமே பழனை பதியா வுடையார் தாமே, செல்லும் நெறி காட்ட வல்லார் தாமே திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர் தாமே. 22

மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கி னுள்ளான் வாயாரத் தன்னடியே பாடுந்தொண்டர், இனத்தகத்தான் இமையவர்தஞ் சிரத்தின் மேலான் ஏழண்டத் தப்பாலான் இப்பாற் செம்பொன், புனத்தகத்தான் நறுங்கொன்றைப் போதி னுள்ளான் பொருப் பிடையான் நெருப்பிடையான் காற்றி னுள்ளான், கனத்தகத் தான் கயிலாயத் துச்சியுள்ளான் காளத்தி யானவனென் கண் ணு ளானே. 23

மனமெனுந் தோணி பற்றி மதியெனுங் கோலை யூன்றிச்
சினமெனுஞ் சரக்கை ஏற்றிச் செறிகட லோடும்போது
மதமெனும் பாறை தாக்கி மறியும்போ தறியவொண்ணு(து)
உனையுனும் உணர்வை நல்காய் ஒற்றியூ ருடைய கோவே 24

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி மீளாமே ஆளென் னைக் கொண்டாய் போற்றி, ஊற்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி ஓவாத சத்தத் தொலியே போற்றி, ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி ஆறங்கம் நால்வேத மானாய் போற்றி, காற்றாகி யெங்குங் கலந்தாய் போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி 25

பண்ணின் இசையாகி நின்றாய் போற்றி பாவிப்பார் பாவ மறுப்பார் போற்றி, எண்ணும் எழுத்துஞ்சொல் லானாய் போற்றி என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி, விண்ணும் நிலனுந்தீ யானாய் போற்றி மேலவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் போற்றி, கண் ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி. 26

தலையே நீவணங்காய்—தலை மாலை தலைக்கணிந்து, தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத் தலையே நீவணங்காய். 27

கண்காள் காண்மின்களோ—கடல் நஞ்சுண்ட கண்டன் றன்னை, எண்டோள் வீசிநின் றாடும் பிரான் றன்னைக் கண்காள் காண்மின்களோ. 28

செவிகாள் கேண்மின்களோ—சிவன் எம்மிறை செம்பவள, எரிபோல் மேனிப்பி ராதிறம் எப்போதுஞ் செவிகாள் கேண் மின்களோ. 29

மூக்கே நீமுரலாய்—முது காடுறை முக்கணனை, வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை மூக்கே நீமுரலாய். 30

வாயே வாழ்த்துண்டாய்—மத யானை யுரிபோர்த்துப், பேய் வாழ் காட்டகத் தாடும்பி ரான்தன்னை வாயே வாழ்த்து கண்டாய். 31

நெஞ்சே நீநினையாய்—நிமிர் புன்சடை நின்மலனை, மஞ்சாடும்மலை மங்கை மணாளனை நெஞ்சே நீநினையாய். 32

கைகாள் கூப்பித்தொழீர்—கடி மாமலர் தூவிநின்று, பை வாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமானைக் கைகாள் கூப்பித்தொழீர். 33

ஆக்கை யாற்பயனென்–அரன் கோயில் வலம்வந்து, பூக்கையால்அட்டிப் போற்றி யென்னுதஇவ் ஆக்கை யாற்பயனென். 34

கால்க ளாற்பயனென்—கறைக் கண்ட னுறைகோயில், கோலக் கோபுரக் கோகர ணஞ் சூழாக் கால்க ளாற்பயனென். 35

உற்று ராருளரோ—உயிர் கொண்டு போம்பொழுது, குற்றுலத்துறை கூத்தனல் லால்நமக் குற்றுர் ஆருளரோ. 36

இறுமாந் திருப்பன்கொலோ—ஈசன் பல்கணத் தெண்ணப் பட்டுச், சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக்கீழ்ச் சென்றங் கிறுமாந் திருப்பன் கொலோ. 37

தேடிக் கண்டுகொண்டேன்—திரு மாலொடு நான்முகனும், தேடித்தே டொணுத் தேவனை என்னுளே தேடிக் கண்டு கொண்டேன். 33

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே. 39

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே. 40

இல்லக விளக்கது இருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே. 41

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்(து)
ஏத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே. 42

தொண்டனேன் பட்ட தென்னே தூயகா விரியின் நன்னீர்
கொண்டிருக் கோதி யாட்டிக் குங்குமக் குழம்பு சாத்தி
இண்டைகொண் டேற நோக்கி ஈசனை யெம்பி ரானைக்
கண்டனைக் கண்டி ராதே காலத்தைக் கழித்த வாறே. 43

உடம்பெனும் மனைய கத்துள் உள்ளமே தகளி யாக
மடம்படும் உணர்நெய் யட்டி உயிரெனுந் திரிம யக்கி
இடம்படு ஞானத் தீயால் எரிகொள இருந்து நோக்கில்
கடம்பமர் காளை தாதை கழலடி காண லாமே. 44

மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்திப்
பொய்ம்மையாங் களையைவாங்கிப் பொறையெனும் நீரைப்பாய்ச்
தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு தகவெனும் வேலி இட்டுச் [சித்
செம்மையுள் நிற்ப ராகிற் சிவகதி விளையு மன்றே. 45

காயமே கோயில் ஆகக் கடிமனம் அடிமை யாக
வாய்மையே தூய்மை ஆக மனமணி இலிங்கம் ஆக
நேயமே நெய்யும் பாலா நிறையநீர் அமைய ஆட்டிப்
பூசனை ஈச னார்க்குப் போற்றவிக் காட்டி னோமே. 46

வஞ்சகப் புலையன் ஏனை வழியறத் தொண்டிற் பூட்டி
அஞ்சலென் றுண்டு கொண்டாய் அதுவுநின் பெருமை அன்றே
நெஞ்சகங் கனிய மாட்டேன் நின்னையுள் வைக்க மாட்டேன்
நஞ்சிடங் கொண்ட கண்டா என்னென நன்மை தானே. 47

நாயினுங் கடைப்பட் டேனை நன்னெறி காட்டி யாண்டாய்
ஆயிரம் அரவ மார்த்த அமுதனே யமுத மொத்து
நீயுமென் நெஞ்சி னுள்ளே நிலாவினுய் நிலாவி நிற்க
நோயவை சாரு மாகில் நோக்கிநீ அருள்செய் வாயே. 48

விளக்கினுர் பெற்ற இன்பம் மெழுக்கினுற் பதிற்றி யாகும்
துளக்கில்நன் மலர்தொ டுத்தால் தூயவிண் ணேற லாகும்
விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞான மாகும்
அளப்பில கீதஞ் சொன்னுர்க் கடிகள்தாம் அருளு மாறே 49

தொண்டனேன் பிறந்து வாளாத் தொல்வினைக் குழியில் வீழ்ந்து
பிண்டமே சுமந்து நாளும் பெரியதோ ரவாவிற் பட்டேன்
அண்டனே யமரர் கோவே அறிவனே யஞ்ச லென்னுய்
தெண்டிரை கங்கை சூடுந் திகழ்ந்தரு சடையி னுனே. 50

வென்றிலேன் புலன்க ளைந்தும் வென்றவர் வளாகந் தன்னுள்
சென்றிலே னுத லாலே செந்நெறி அதற்குஞ் சேயேன்
நின்றுளே துளும்பு கின்றேன் நீசனேன் ஈச னேயோ
இன்றுளேன் நாளை இல்லேனென் செய்வான் தோன்றி னேனே
51

வளைத்துநின் றைவர் கள்வர் வந்தெனை நடுக்கஞ் செய்யத்
தளைத்துவைத் துலையை யேற்றித் தழலெரி மடுத்த நீரில்
திளைத்துநின் றுடு கின்ற ஆமைபோற் றெளிவி லாதேன்
இளைத்துநின் றுடு கின்றேனென்செய்வான் தோன்றி னேனே.
52

முன்னே யுரைத்தால் முகமனே யொக்குமிவ் மூவுலகுக்(கு)
அன்னையு மத்தனு மாவா யழல்வண்ண நீயலையோ
உன்னை நினைந்தே கழியுமென் னுவி கழிந்ததற்பின்
என்னை மறக்கப் பெறுயெம் பிரானுன்னை வேண்டியதே. 53

வானந் துளங்கிலென் மண்கம்ப மாகிலென் மால்வரையும்
தானந் துளங்கித் தலைதடு மாறிலென் தண்கடலும்
மீனம் படிலென் விரிசுடர் வீழிலென் வேலைநஞ்சுண்(டு)
ஊனமொன் றில்லா ஒருவனுக் காட்பட்ட உத்தமர்க்கே 54

சிவனெனும் நாமந் தனக்கே யுடையசெம் மேனிஎம்மான்
அவனென்னை யாட்கொண் டளித்திடு மாகி லவன் தனையான்
பவனெனு நாமம் பிடித்துத் திரிந்துபன் னாளழைத்தால்
இவனெனைப் பன்னாள் அழைப்பொழி யானென்றெதிர்ப்படுமே.
55

துறக்கப் படாத உடலைத் துறந்துவெந் தூதுவரோ(டு)
இறப்பன் இறந்தால் இருவிசும் பேறுவன் ஏறிவந்து
பிறப்பன் பிறந்தாற் பிறையணி வார்சடைப் பிஞ்ஞகன்பேர்
மறப்பன் கொலோஎன் றென்னுள்ளங் கிடந்து மறுகிடுமே. 56

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே. 57

நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாநவின் றேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே. 58

பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடி போற்றிலார்
நாக்கைக் கொண்டரன் நாமம் நவில்கிலார்
ஆக்கைக் கேஇரை தேடி அலமந்து
காக்கைக் கேஇரை ஆகிக் கழிவரே. 59

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும்
தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேன்நெடுங் காலமே. 60

நெருக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுளே
புக்கு நிற்கும்பொன் னார்சடைப் புண்ணியன்
பொக்க மிக்கவர் பூவுநீ ருங்கண்டு
நக்கு நிற்பர் அவர்தம்மை நாணியே. 61

விறகில் தீயினன் பாலிற் படுநெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோல்நட் டுணர்வு கயிற்றினல்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே 62

மலையே வந்து விழினும் மனிதர்காள்
நிலையில் நின்று கலங்கப் பெறுதிரேல்
தலைவ னாகிய ஈசன் தமர்களைக்
கொலைசெய் யானை தான் கொன்றிடு கிற்குமே. 63

கற்றுக் கொள்வன வாயுள நாவுள
இட்டுக் கொள்வன பூவுள நீருள
கற்றைச் செஞ்சடை யானுளன் நாமுளோம்
எற்றுக் கோநம னால்முனி வுண்பதே. 64

மனிதர் காளிங்கே வம்மொன்று சொல்லுகேன்
கனிதந் தாற்கனி யுண்ணவும் வல்லிரே
புனிதன் பொற்கழல் ஈசனெ னுங்கனி
இனிது சாலவும் ஏசற் றவர்கட்கே. 65

என்னை ஏதும் அறிந்திலன் எம்பிரான்
தன்னை நானுமுன் ஏதும் அறிந்திலேன்
என்னைத் தன்னடி யானென் றறிதலும்
தன்னை நானும் பிரானென் றறிந்தெனே. 66

கங்கை யாடிலென் காவிரி யாடிலென்
கொங்கு தண்கும ரித்துறை யாடிலென்
ஓங்கு மாகடல் ஓதநீ ராடிலென்
எங்கும் ஈசனெ னாதவர்க் கில்லையே. 67

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
மாதின் நாயகன் மாதவர் நாயகன்
ஆதி நாயகன் ஆதிரை நாயகன்
பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே. 68

கூவ லாமை குரைகட லாமையைக்
கூவ லோடொக்கு மோகட லென்றல் போல்
பாவ காரிகள் பார்ப்பரி தென்பரால்
தேவ தேவன் சிவன்பெருந் தன்மையே. 69

தந்தையார் தாயா ருடன் பிறந்தார் தாரமார் புத்திரரார் தாந்தா மாரே, வந்தவா றெங்ஙனே போமா றேதோ மாயமா மிதற்கேதும் மகிழ வேண்டாம், சிந்தையீர் உமக்கென்று சொல்லக் கேண்மின் திகழ்மதியும் வாளரவுந் திளைக்குஞ் சென்னி, எந்தையார் திருநாமம் நமச்சி வாய என்றெழுவார்க் கிருவிசும்பி லிருக்க லாமெ. 70

இருநிலனய்த் தீயாகி நீரு மாகி இயமான னயெறியுங் காற்று மாகி, அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி ருகி ஆகாச மாயட்ட மூர்த்தி ஆகிப், பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும் பிறருருவுத் தம்முருவுந் தாமே யாகி, நெருநலையாய் இன்றுகி நாளை யாகி நிமிர்புன் சடையடிகள் நின்ற வாறே. 71

மண்ணுகி விண்ணுகி மலையு மாகி வயிரமுமாய் மாணிக்கந் தானே யாகிக், கண்ணுகிக் கண்ணுக்கோர் மணியு மாகிக் கலை யாகிக் கலைஞானந் தானே யாகிப், பெண்ணுகிப் பெண்ணுக்கோ ராணு மாகிப் பிரளயத்துக் கப்பாலோ ரண்ட மாகி, எண்ணுகி எண்ணுக்கோ ரெழுத்துமாகி எழுஞ்சுடரா யெம்மடிகள் நின்ற வாறே. 72

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய னும்நீ அன்புடைய மாமனும் மாமியும்நீ, ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொரு ளும்நீ ஒருகுலமுஞ் சுற்றமும் ஒரு ரும்நீ, துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்று வாய்நீ துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ, இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத் தும்நீ இறைவன்நீ ஏறூர்ந்த செல்வன் நீயே. 73

ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடா தாரே அடக்குவித்தால் ஆரொருவர் அடங்கா தாரே, ஓட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஓடா தாரே உருகுவித்தால் ஆரொருவர் உருகா தாரே, பாட்டுவித் தால் ஆரொருவர் பாடா தாரே பணிவித்தால் ஆரொருவர் பணியா தாரே, காட்டுவித்தால் ஆரொருவர் காணு தாரே காண் பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக் காலே. 74

நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞான மூர்த்தி நலஞ்சுடரே நால் வேதத் தப்பால் நின்ற, சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங் கடந்து நின்ற சொலற்கரிய சூழலாய் இதுவுன் தன்மை. நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சந் தன்னுள் நிலவாத புலாலுடம்பே புகுந்து நின்ற, கற்பகமே யானுன்னை விடுவேன் அல்லேன் கனகமா மணிநிறத்தெங் கடவு ளானே. 75

திருக்கோயி லில்லாத திருவி லூரும் திருவெண்ணீ றணி யாத திருவி லூரும், பருக்கோடிப் பத்திமையாய் பாடா வூரும் பாங்கினொடு பலதளிக ளில்லா வூரும், விருப்போடு வெண்சங் கம் ஊதா வூரும் விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா வூரும், அருப்போடு மலர்பறித்திட் டுண்ணு வூரும் அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே. 76

திருநாமம் அஞ்செழுத்துஞ் செப்பா ராகில் தீவண்ணர் திற மொருகால் பேசா ராகில், ஒருகாலுந் திருக்கோயில் சூழா ராகில் உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணு ராகில், அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகில் அளியற்றார் பிறந்தவா றேதோ என்னிற், பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப் பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் றாரே. 77

நின்னுவார் பிறரன்றி நீயே யானுய் நினைப்பார்கள் மனத் துக்கோர் வித்து மானுய், மன்னுனுய் மன்னவர்க்கோ ரமுத மானுய் மறைநான்கு மானுய்ஆ றங்க மானுய், பொன்னுனுய் மணியானுய் போக மானுய் பூமிமேல் புகழ்தக்க பொருளே உன்னை, என்னுனுய் என்னுனுய் என்னி னல்லால் ஏழையேன் என் சொல்லி ஏத்து கேனே. 78

அத்தாவுன் அடியேனை அன்பா லார்த்தாய் அருள்நோக்கில் தீர்த்தநீ ராட்டிக் கொண்டாய், எத்தனையும் அரியநீ எளியை யானுய் எனையாண்டு கொண்டிரங்கி யேன்று கொண்டாய், பித்தனேன் பேதையேன் பேயேன் நாயேன் பிழைத்தனகள் எத்தனையும் பொறுத்தா யன்றெ, இத்தனையும் எம்பரமோ ஐய ஐயோ எம்பெருமான் திருக்கருணை இருந்த வாறே. 79

குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும் பொல்லேன் குற்றமே பெரிதுடையேன் கோல மாய, நலம்பொல்லேன் நான் பொல்லேன் ஞானி யல்லேன் நல்லாரோ டிசைந்திலேன் நடுவே நின்ற, விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தேன் அல்லேன் வெறுப்பனவும் மிகப்பெரிதும்பேச வல்லேன்,இலம் பொல்லேன் இரப்பதே ஈய மாட்டேன் என்செய்வான் தோன்றினேன் ஏழையேனே. 80

சங்கநிதி பதுமநிதி இரண்டுந் தந்து தரணியொடு வானளத் தருவரேனும், மங்குவார் அவர்செல்வம் மதிப்போ மல்லோம் மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில், அங்கமெலாங் குறைந்தழுகு தொழுநோ யராய் ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனுங், கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில் அவர்கண்டீர் நாம் வணங்குங் கடவு ளாரே. 81

மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சி மயானத்தான் வார் சடையான் என்னி னல்லான், ஒப்புடைய னல்லன் ஒருவ னல்லன் ஓரூரனல்லன் ஒருவம னில்லி, அப்படியும் அந்நிறமும் அவ் வண்ணமும் அவனருளே கண்ணாகக் காணின் அல்லால், இப் படியன் இந்நிறத்தன் இவ் வண்ணத்தன் இவனிறைவன் என் றெழுதிக் காட்டொ ணாதே. 82

நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம் நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம், ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம் இன்பமே எந்நாளுந் துன்ப மில்லை, தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான சங்கரன்நற் சங்க வெண் குழையோர் காதிற் கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க் கொய்ம் மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகி னேமே. 83

பெருக லாந்தவம் பேதைமை திரலாம்
திருக லாகிய சிந்தை திருத்தலாம்
பருக லாம்பர மாயதோ ரானந்தம்
மருக லானடி வாழ்த்தி வணங்கவே. 84

மனைவிதாய் தந்தை மக்கள் மற்றுள சுற்ற மென்னும்
வினையுளே விழுந்த ழுந்தி வேதனைக் கிடமா காதே
கனையுமா கடல்சூழ் நாகை மன்னுகா ரோணத் தானை
நினையுமா வல்லீ ராகில் உய்யலாம் நெஞ்சி னீரே. 85

நரியைக் குதிரைசெய் வானும் நரகரைத் தேவுசெய் வானும்
விரதங்கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்றி நாறுசெய் வானும்
முரசதிர்ந் தானைமுன் னோட முன்பணிந் தன்பர்கள் ஏத்த
அரவரைச் சாத்திநின் றானும்ஆரூ ரமர்ந்தஅம் மானே. 86

கற்றதேல் ஒன்று மில்லைக் காரிகை யாரோ டாடிப்
பெற்றதேற் பெரிதுந் துன்பம் பேதையேன் பிழைப்பி னாலே
முற்றினல் ஐவர் வந்து முறைமுறை துயரஞ் செய்ய
அற்று நான் அலந்து போனேன் ஆரூர்மூ லட்ட னீரே. 87

பத்தனாய் வாழ மாட்டேன் பாவியேன் பரவி வந்து
சித்தத்துள் ஐவர் தீய செய்வினை பலவுஞ் செய்ய
மத்துறு தயிரே போல மறுகுமென் னுள்ளந் தானும்
அத்தனே அமரர் கோவே ஆரூர்மூ லட்ட னீரே. 88

எந்த மாதவஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
பந்தம் வீடவை யாய பராபரன்
அந்த மில்புகழ் ஆரூர் அரனெறி
சிந்தை யுள்ளுஞ் சிரத்துளுந் தங்கவே. 89

உயிரா வணமிருந் துற்றுநோக்கி உள்ளக் கிழியி னுரு வெழுதி, உயிரா வணஞ் செய்திட் டுன்கைத் தந்தால் உணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி, அயிரா வண மேறு தானே றேறி அமரர்நா டாளாதே ஆரு ராண்ட, அயிரா வணமே யென் னம்மா னேநின் அருட்கண்ணால் நோக்காதார் அல்லா தாரே.90

கருவாகிக் குழம்பிருந்து கலித்துமூளை கருநரம்பும் வெள்ளெலும்புஞ் சேர்ந்தொன் றாகி, உருவாகிப் புறப்பட்டிங் கொருத்திதன்னால் வளர்க்கப்பட் டுயிராருங் கடைபோ காரால், மருவாகி நின்னடியே மறவே னம்மான் மறித்தொருகாற் பிறப்புண்டேல் மறவா வண்ணம், திருவாரூர் மணவாளா திருத்தெங் கூராய் செம்பொனே கம்பனே திகைத்திட் டேனே. 91

முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள் மூர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள், பின்னை யவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள் பெயர்த்து மவனுக்கே பிச்சியானாள், அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள் அகன்றாள் அகவிடத்தார் ஆசாரத்தைத், தன்னை மறந்தாள் தன்னாமங் கெட்டாள் தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே. 92

சங்கரன்காண் சக்கரம்மாற் கருள்செய் தான்காண் தருணேந்து சேக ரன்காண் தலைவன் தான்காண், அங்கமலத் தயன் சிரங்கள் ஐந்தி லொன்றை அறுத்தவன்காண் அணிபொழில்சூழ் ஐயாற் றான்காண், எங்கள்பெரு மான்காண்என் னிடர்கள் போக அருள்செய்யும் இறைவன்காண் இமையோ ரேத்துஞ், செங்கமல வயல்புடைசூழ் திருவா ரூரில் திருமூலட் டானத் தெஞ் செல்வன் தானே. 93

நிலைபெறுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப், புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப் பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித், தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச் சங்கரா சயபோற்றி போற்றியென்றும், அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதியென்றும் ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்லே. 94

பற்றிநின்ற பாவங்கள் பாற்ற வேண்டில் பரகதிக்குச் செல்வதொரு பரிசு வேண்டில், சுற்றிநின்ற சூழ்வினைகள் வீழ்க்க வேண்டில் சொல்லுகேன் கேள்நெஞ்சே துஞ்சா வண்ணம், உற்றவரும் உறுதுணையும் நீயே யென்றும் உன்னையல்லால் ஒருதெய்வம்உள்கே னென்றும், புற்றரவக் கச்சார்த்த புனிதா வென்றும் பொழிலாரூ ராவென்றே போற்றா நில்லே. 95

ஒருவனுய் உலகேத்தே நின்ற நாளோ ஒருருவே மூவுருவ மான நாளோ, கருவனுய்க் காலனைமுன் காய்ந்த நாளோ காமனையுங் கண்ணழலால் விழித்த நாளோ, மருவனுய் மண்ணும் விண்ணுந் தெரித்த நாளோ மான்மறிக்கை யேந்தியோர் மாதோர்பாகந், திருவினுள் சேர்வதற்கு முன்னே பின்னே திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே. 96

விரிவிலா அறிவி னுர்கள் வேருெரு சமயஞ் செய்து
எரிவினுற் சொன்ன ரேனும் எம்பிராற் கேற்ற தாகும்
பரிவினுற் பெரியோ ரேத்தும் பெருவேளூர் பற்றி னனை
மருவிநான் வாழ்த்தி உய்யும் வகையது நினைக்கின் றேனே. 97

நிறைந்தமா மணலைக் கூப்பி நேசமோ டாவின் பாலைக்
கறந்துகொண் டாட்டக் கண்டு கறுத்ததன் தாதை தாளை
எறிந்தமா ணிக்கப் போதே எழில்கொள்சண் டீசனென்னச்
சிறந்தபே ரளித்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செல்வ னுரே. 98

என்ன மாதவஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
மின்னு வார்சடை வேத விழுப்பொருள்
செந்நெ லார்வயற் சேறையுட் செந்நெறி
மன்னு சோதிநம் பால்வந்து வைகவே. 99

பிறப்பு மூப்புப் பெரும்பசி வான்பிணி
இறப்பு நீங்கியிங் கின்பம்வந் தெய்திடும்
சிறப்பர் சேறையுட் செந்நெறி யான்கழல்
மறப்ப தின்றி மனத்தினுள் வைக்கவே. 100

தப்பி வானந் தரணிகம் பிக்கிலென்
ஒப்பில் வேந்தர் ஒருங்குடன் சீறிலென்
செப்ப மாஞ்சேறைச் செந்நெறி மேவிய
அப்ப னுருளர் அஞ்சுவ தென்னுக்கே. 101

அனுச யப்பட் டதுஇது வென்னுதே
கனிம னத்தொடு கண்களும் நீர்மல்கிப்
புனித னைப்பூவ னுரனைப் போற்றுவார்
மனித ரில்தலை யான மனிதரே. 102

எவரேனுந் தாமாக விலாடத் திட்ட திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டாலுள்கி, உவராதே யவரவரைக் கண்ட போது உகந் தடிமைத் திறநினைந்தங் குவந்து நோக்கி, இவர்தேவர் அவர் தேவ ரென்று சொல்லி இரண் டாட்டா தொழிந்தீசன் திறமே பேணிக், கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே கன்றுப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே. 103

பண்ணின் நேர்மொழி யாளுமை பங்கரோ
மண்ணி னூர்வலஞ் செய்ம்மறைக் காடரோ
கண்ணி னுலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே. 104

தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய் தொல்லமரர் சூளா மணிதான் கண்டாய், காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய் கருது வார்க் காற்ற எளியான் கண்டாய், வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய் மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லாம், மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய் மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் தானே. 105

மூரி முழங்கொலிநீ ரானான் கண்டாய் முழுத்தழல் போல் மேனி முதல்வன் கண்டாய், ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன் கண் டாய் இன்னடியார்க் கின்பம் விளைப்பான் கண்டாய், ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய் அண்ணு மலையுறையெம் அண் ணல் கண்டாய், வாரி மதகளிறே போல்வான் கண்டாய் மறைக் காட்டுறையும் மணாளன் தானே. 106

துறந்தார்க்குத் தூநெறியாய் நின்றான் தன்னைத் துன்பந் துடைத்தாள வல்லான் தன்னை, இறந்தார்க ளென்பே அணிந் தான் தன்னை எல்லி நடமாட வல்லான் தன்னை, மறந்தார் மதில் மூன்றும் மாய்த்தான் தன்னை மற்றொருபற் றில்லா அடியேற் கென்றும், சிறந்தானைத் தென்கூடல் திருவா லவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. 107

வாயானை மனத்தானை மனத்துள் நின்ற கருத்தானைக் கருத் தறிந்து முடிப்பான் தன்னைத், தூயானைத் தூவெள்ளை யேற்றான்

தன்னைச் சுடர்திங்கட் சடையானைத் தொடர்ந்து நின்றென், தாயானைத் தவமாய தன்மை யானைத் தலையாய தேவாதி தேவர்க் கென்றும், சேயானைத் தென்கூடல் திருவா லவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே. 108

புரிந்தமரர் தொழுதேத்தும் புகழ்தக் கோன்காண் போர் விடையின் பாகன்காண் புவன மேழும், விரிந்துபல வுயிராகி விளங்கி னான்காண் விரைக்கொன்றைக் கண்ணியன்காண் வேத நான்குந், தெரிந்துமுதல் படைத்தோனைச் சிரங்கொண் டோன்காண் தீர்த்தன்காண் திருமாலோர் பங்கத் தான்காண், திருந்துவயல் புடைதழுவு திருப்புத் தூரில் திருத்தளி யான் காண் அவனென் சிந்தை யானே. 109

வடிவேறு திரிசூலந் தோன்றுந் தோன்றும் வளர்சடை மேல் இளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும், கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றுங் காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன் றும், இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்றும் எழில் திகழுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும், பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 110

ஆரொருவர் உள்குவார் உள்ளத் துள்ளே அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற அருளுந் தோன்றும், வாருருவப் பூண்முலைநன் மங்கை தன்னை மகிழ்ந்தொருபால் வைத்துகந்த வடிவுந் தோன்றும், நீருருவக் கடலிலங்கை அரக்கர் கோனை நெறுநெறென அடர்த் திட்ட நிலையுந் தோன்றும், போருருவக் கூற்றுதைத்த பொற்புத் தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 111

பொன்னார் திருவடிக்கொன் றுண்டுவிண்ணப் பம்போற்றிசெயும்
என்னாவி காப்பதற் கிச்சையுண் டேலிருங் கூற்ற கல
மின்னாரு மூவிலைச் சூலமென் மேற்பொறி மேவுகொண்டல்
துன்னார் கடந்தையுள் தூங்கானை மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே. 112

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே. 113

அல்லல் என்செயும் அருவினை என்செயும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தான் என்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம் பலவனார்க்
கெல்லை யில்லதோ ரடிமைபூண் டேனுக்கே. 114

பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனே. 115

கருநட்ட கண்டனை அண்டத் தலைவனைக் கற்பகத்தைச்
செருநட்ட மும்மதில் எய்யவல் லானைச்செந் தீமுழங்கத்
திருநட்ட மாடியைத் தில்லைக் கிறையைச்சிற் றம்பலத்துப்
பெருநட்ட மாடியை வானவர் கோனென்று வாழ்த்துவனே
116

ஒன்றி யிருந்து நினைமின்கள் உந்தமக் கூனமில்லைக்
கன்றிய காலனைக் காலாற் கடிந்தான் அடியவற்காச்
சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
என்றுவந் தாய்என்னும் எம்பெரு மான்றன் திருக்குறிப்பே. 117

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டு வதேஇந்த மாநிலத்தே. 118

வாய்த்தது நந்தமக் கீதோர் பிறவி மதித்திடுமின்
பார்த்தற்குப் பாசு பதமருள் செய்தவன் பத்தருள்ளீர்
கோத்தன்று முப்புரந் தீவளைத் தான்தில்லை யம்பலத்துக்
கூத்தனுக் காட்பட் டிருப்பதன் றோநந்தங் கூழைமையே. 119

படைக்கல மாகஉன் நாமத் தெழுத்தஞ்சென் நாவிற் கொண்
[டேன்
இடைக்கலம் அல்லேன் எழுபிறப் பும்உனக் காட் செய்கின்றேன்
துடைக்கினும் போகேன் தொழுது வணங்கித்தூ நீறணிந்துன்
அடைக்கலங் கண்டாய் அணிதில்லைச் சிற்றம் பலத்தரனே. 120

அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தை யானை அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்கும், தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத் திகழொளியைத் தேவர்கள்தங் கோனை மற்றைக், கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக் கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற, பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. 121

கற்றானைக் கங்கைவார் சடையான் தன்னைக் காவிரிசூழ் வலஞ்சுழியுங் கருதி னானை, அற்றார்க்கும் அலந்தார்க்கும் அருள் செய் வானை ஆரூரும் புகுவானை அறிந்தோ மன்றே, மற்றாருந் தன்னொப்பா ரில்லா தானை வானவர்க ளெப்பொழுதும் வணங்கி ஏத்தப், பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. 122

அருந்துணையை அடியார்தம் அல்லல் தீர்க்கும் அருமருந்தை அகல்ஞாலத் தகத்துள் தோன்றி, வருந்துணையுஞ் சுற்றமும் பற்றும் விட்டு வான்புலன்கள் அகத்தடக்கி மடவா ரோடும், பொருந்தணைமேல் வரும்பயனைப் போக மாற்றிப் பொதுநீக்கித் தனை நினைய வல்லோர்க் கென்றும், பெருந்துணையைப் பெரும் பற்றப் புலியூ ரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே. 123

தோடுலா மலர்கள் தூவித் தொழுதெழு மார்க்கண் டேயன்
வீடுநாள் அணுகிற் றென்று மெய்கொள்வான் வந்த காலன்
பாடுதான் செல்லும் அஞ்சிப் பாதமே சரண மென்னச்
சாடினார் காலன் மாளச் சாய்க்காடு மேவி னாரே. 124

மாற்ற மொன்றறி யீர்மனை வாழ்க்கைபோய்க்
கூற்றம் வந்துமைக் கொள்வதன் முன்னமே
போற்ற வல்லீரேற் புள்ளிருக்கு வேளூர்
சீற்ற மாயின தேய்ந்தறுங் காண்மினே. 125

பேரா யிரம்பரவி வானோ ரேத்தும் பெம்மானைப் பிரிவிலா அடியார்க் கென்றும், வாராத செல்வம் வருவிப் பானை மந்திர மும் தந்திரமும் மருந்து மாகித், தீராநோய் தீர்த்தருள வல்லான் தன்னைத் திரிபுரங்கள் தீயெழத்திண் சிலைகைக் கொண்ட, போரானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கினேனே. 126

தழைத்ததோர் ஆத்தி யின்கீழ்த் தாபர மணலாற் கூப்பி
அழைத்தங்கே ஆவின் பாலைக் கறந்துகொண் டாட்டக் கண்டு
பிழைத்ததன் தாதை தாளைப் பெருங்கொடு மழுவால் வீசக்
குழைத்ததோர் அமுதம் ஈந்தார் குறுக்கைவீ ரட்ட னாரே. 127

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்னடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே. 128

மன்னும் மலைமகள் கையால் வருடின மாமறைகள்
சொன்ன துறைதொறுந் தூப்பொரு ளாயின தூக்கமலத்
தன்ன வடிவின் அன்புடைத் தொண்டர்க் கமுதரும்பி
இன்னல் களைவன இன்னம்ப ரான்றன் இணையடியே. 129

என்னி லாரும் எமக்கினி யாரில்லை
என்னி லும்இனி யானொரு வன்னுளன்
என்னு ளேஉயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்
கென்னு ளேநிற்கும் இன்னம்பர் ஈசனே. 130

தொழுது தூமலர் தூவித் துதித்துநின்
றழுது காமுற் றரற்றுகின் றாரையும்
பொழுது போக்கிப் புறக்கணிப் பாரையும்
எழுதுங் கீழ்க்கணக் கின்னம்பர் ஈசனே. 131

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயா றடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன். 132

இரப்பவர்க் கீய வைத்தார் ஈபவர்க் கருளும் வைத்தார்
கரப்பவர் தங்கட் கெல்லாங் கடுநர கங்கள் வைத்தார்
பரப்புநீர்க் கங்கை தன்னைப் படர்சடைப் பாகம் வைத்தார்
அரக்கனுக் கருளும் வைத்தார் ஐயன்ஐ யாற னாரே. 133

சிந்திப் பரியன சிந்திப் பவர்க்குச் சிறந்து செந்தேன்
முந்திப் பொழிவன முத்தி கொடுப்பன மொய்த்திருண்டு
பந்தித்து நின்ற பழவினை தீர்ப்பன பாம்புசுற்றி
அந்திப் பிறையணிந் தாடும்ஐ யாறன் அடித்தலமே. 134

களித்துக் கலந்ததொர் காதற் கசிவொடு காவிரிவாய்க்
குளித்துத் தொழுதுமுன் நின்றஇப் பத்தரைக் கோதில் செந்
தெளித்துச் சுவையமு தூட்டி யமரர்கள் சூழிருப்ப [தேன்
அளித்துப் பெருஞ்செல்வ மாக்கும்ஐ யாறன் அடித்தலமே. 135

ஓசை யொலி யெலா மானாய் நீயே உலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயே, வாச மலரெலா மானாய் நீயே மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே, பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே பிரானாய் அடி யென்மேல் வைத்தாய் நீயே, தேச விளக்கெலா மானாய் நீயே திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதி. 136

எல்லா வுலகமு மானாய் நீயே யேகம்பம் மேவி யிருந்தாய் நீயே, நல்லாரை நன்மை யறிவாய் நீயே ஞானச் சுடர்விளக்காய் நின்றாய் நீயே, பொல்லா வினைக ளறுப்பாய் நீயே புகழ்ச்சே வடி யென்மேல் வைத்தாய் நீயே, செல்வாய செல்வந் தருவாய் நீயே திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதி. 137

நடையை மெய்யென்று நாத்திகம் பேசாதே
படைகள் போல்வரும் பஞ்சமா பூதங்கள்
தடையொன் றின்றியே தன்னடைந் தார்க்கெலாம்
அடைய நின்றிடும் ஆனைக்கா அண்ணலே. 138

எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சுற் றத்தார் எம்மாடு சும்மாடாம் ஏவர் நல்லார், செத்தால்வந் துதவுவார் ஒருவ ரில்லை சிறுவிற கால் தீமுட்டிச் செல்லா நிற்பர், சித்தாய வேடத்தாய் நீடு பொன்னித் திருவானைக் காவுடைய செல்வா என்றன், அத்தா வுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங் கொண் டடியேன் என்செய் கேனே. 139

ஊனுகி உயிராகி யதனுள் நின்ற உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும் நீயாய் நின்ருய், நானேதும் அறியாமே யென்னுள் வந்து நல்லனவுந் தியனவுங் காட்டா நின்ருய், தேனுருங் கொன்றையனே நின்றியூராய் திருவானைக் காவிலுறை சிவனே ஞானம், ஆனுயுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்ருல் அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேனே. 140

அரக்கன் ஆற்றல் அழித்த அழகனைப்
பரக்கு நீர்ப்பொன்னி மன்னு பராய்த்துறை
இருக்கை மேவிய ஈசனை யேத்துமின்
பொருக்க நும்வினை போயறுங் காண்மினே. 141

மட்டு வார்குழ லாளொடு மால்விடை
இட்ட மாவுகந் தேறும் இறைவனுர்
கட்டு நீத்துஅவர்க்கு இன்னருளேசெயும்
சிட்டர் போலுஞ் சிராப்பள்ளிச் செல்வரே. 142

அரிய யன்தலை வெட்டிவட் டாடினுர்
அரிய யன்தொழு தேத்தும் அரும்பொருள்
பெரிய வன்சிராப் பள்ளியைப் பேணுவார்
அரிய யன்தொழ அங்கிருப் பார்களே. 143

அரிச்சி ராப்பகல் ஐவரால் ஆட்டுண்டு
சுரிச்சி ராதுநெஞ் சேயொன்று சொல்லக்கேள்
திருச்சி ராப்பள்ளி யென்றலுந் தீவினை
நரிச்சி ராது நடக்கும் நடக்குமே. 144

தாயு மாய்எனக் கேதலை கண்ணுமாய்
பேய னேனையும் ஆண்ட பெருந்தகை
தேய நாதன் சிராப்பள்ளி மேவிய
நாய னுரென நம்வினை நாசமே. 145

காலை யெழுந்து கடிமலர் தூயன தாங்கொணர்ந்து
மேலை யமரர் விரும்பு மிடம்விரை யான்மலிந்த
சோலை மணங்கமழ் சோற்றுத் துறையுறை வார்சடைமேல்
மாலை மதியமன் ரேஎம்பி ரானுக் கழகியதே. 146

நினைந்துருகும் அடியாரை நைய வைத்தார் நில்லாமே தீவினைகள் நீங்க வைத்தார், சினந்திருகு களிற்றுரிவைப் போர்வை வைத்தார் செழுமதியின் தளிர்வைத்தார் சிறந்து வானோர், இனந் துருவி மணிமகுடத் தேறத் துற்ற இனமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பில்கி, நனைந்தனைய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. 147

கோவாய் முடுகி யடுதிறற் கூற்றங் குமைப்பதன்முன்
பூவா ரடிச்சுவ டென்மேற் பொறித்துவை போகவீடில்
மூவா முழுப்பழி மூடுங்கண் டாய்முழங் குந்தழற்கைத்
தேவா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே. 148

கனியி னுங்கட்டி பட்டக ரும்பினும்
பனிம லர்க்குழற் பாவைநல் லாரினும்
தனிமு டிகவித் தாளு மரசினும்
இனியன் தன்னடைந் தார்க்கிடை மருதனே. 149

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர் செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதி மிக்க, உருவேஎன் னுறவேஎன் ஊனே ஊனின் உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற, கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற் கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய், அருவாய வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம் ஆவடு தண் டுறையுறையும் அமர ரேறே. 150

நறுமா மலர்கொய்து நீரின்மூழ்கி நாடோறும் நின்கழலே யேத்தி வாழ்த்தித், துறவாத துன்பந் துறந்தேன் தன்னைச் சூழு லகில் ஊழ்வினைவந் துற்று லென்னே, உறவாகி வானவர்கள் முற்றும் வேண்ட ஒலிதிரைநீர்க் கடல்நஞ்சுண் டுய்யக் கொண்ட, அறவா அடியேனை அஞ்சே லென்னாய் ஆவடுதண் டுறையுறை யும் அமர ரேறே. 151

பெரும்புலர் காலை மூழ்கிப் பித்தற்குப் பத்த ராகி
அரும்பொடு மலர்கள் கொண்டாங் கார்வத்தை யுள்ளே வைத்து
விரும்பிநல் விளக்குத் தூபம் விதியினால் இடவல் லார்க்குக்
கரும்பினிற் கட்டி போல்வார் கடவூர்வீ ரட்ட னாரே. 152

உலந்தார்தம் அங்கங்கொண் டுலக மெல்லாம் ஒருநொடியில் உழல்வானை உலப்பில் செல்வம், சிலந்திதனக் கருள்செய்த தேவ தேவைத் திருச்சிராப் பள்ளியெஞ் சிவலோ கனைக், கலந் தார்தம் மனத்தென்றுங் காத லானைக் கச்சியே கம்பனைக் கமழ் பூங் கொன்றை, நலந்தாங்கும் நம்பியை நள்ளாற் றானை நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே. 153

தூயானைச் சுடர்ப்பவளச் சோதி யானைத் தோன்றிய எவ் வுயிர்க்குந் துணையாய் நின்ற, தாயானைச் சக்கரமாற் கிந்தான் தன்னைச் சங்கரனைச் சந்தோக சாமம் ஓதும், வாயானை மந்திரிப் பார் மனத்து ளானை வஞ்சனையால் அஞ்செழுத்தும் வழுத்து வார்க்குச், சேயானைத் திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே. 154

வானவன்காண் வானவர்க்கும் மேலா னான்காண் வட மொழியுந் தென்தமிழும் மறைகள் நான்கும், ஆனவன்காண் ஆனைந்தும் ஆடி னான்காண் ஐயன்காண் கையிலனல் ஏந்தி யாடும், கான வன்காண் கானவனுக் கருள்செய் தான்காண் கருதுவார் இதயத்துக் கமலத் தூறும், தேனவன்காண் சென் றடையாச் செல்வன் றான்காண் சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் தானே. 155

பாலனாய்க் கழிந்த நாளும் பனிமலர்க் கோதை மார்தம்
மேலனாய்க் கழித்த நாளும் மெலிவொடு மூப்பு வந்து
கோலனாய்க் கழிந்த நாளுங் குறிக்கோளி லாது கெட்டேன்
சேலுலாம் பழன வேலித் திருக்கொண்டீச் சரத்து ளானே. 156

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணு கேனோ எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணின் அல்லால், கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன் கழலடியே கைதொழுது காணின் அல் லால், ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய் ஒக்க அடைக் கும்போ துணர மாட்டேன், புண்ணியா உன்னடிக்கே போது கின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே. 157

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேஅரு ளாளா, எத்தால் மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை, வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூர் அருட் டுறையுள், அத்தாஉனக் காளாய்இனி அல்லேன்எனல் ஆமே. 1

நாயேன்பல நாளும்நினைப் பின்றிமனத் துன்னைப், பேயாய்த்திரிந் தெய்த்தேன்பெற லாகாஅருள் பெற்றேன், வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூர்அருட் டுறையுள், ஆயாஉனக் காளாய்இனி அல்லேன்எனல் ஆமே. 2

மன்னேமற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னைப், பொன்னேமணி தானேவயி ரம்மேபொரு துந்தி, மின்னார் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூர்அருட் டுறை யுள், அன்னேஉனக் காளாய்இனி அல்லேன்எனல் ஆமே. 3

முடியேன்இனிப் பிறவேன்பெறின் மூவேன்பெற்றம் ஊர்தி, கொடியேன்பல பொய்யேஉரைப் பேனைக்குறிக் கொள்நீ, செடியார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூர்அருட் டுறையுள், அடிகேள்உனக் காளாய் இனி அல்லேன்எனல் ஆமே. 4

பாதம்பணி வார்கள்பெறும் பண்டம்அது பணியாய், ஆதன்பொருள் ஆனேன்அறி வில்லேன்அரு ளாளா, தாதார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூர்அருட் டுறையுள், ஆதீஉனக் காளாய்இனி அல்லேன்எனல் ஆமே. 5

தண்ணுர்மதி சூடிதழல் போலும்திரு மேனி, எண்ணுர்புரம் மூன்றும்எரி உண்ணநகை செய்தாய், மண்ணுர் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூர்அருட் டுறையுள், அண்ணு உனக் காளாய்இனி அல்லேன் எனல் ஆமே. 6

ஊனுய்உயிர் ஆனுய்உடல் ஆனுய்உல கானுய், வானுய் நிலன் ஆனுய்கடல் ஆனுய்மலை ஆனுய், தேனுர் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூர் அருட் டுறையுள் ஆனுய்உனக் காளாய்இனி அல்லேன்எனல் ஆமே. 7

ஏற்ருர்புரம் மூன்றும்எரி உண்ணச்சிலை தொட்டாய், தேற்ருதன சொல்லித்திரி வேனேசெக்கர் வானீர், ஏற்ருய் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூர்அருட் டுறையுள், ஆற்ருய் உனக் காளாய்இனி அல்லேன்எனல் ஆமே. 8

மழுவாள்வலன் ஏந்திமறை ஓதிமங்கை பங்கா, தொழு வார்அவர் துயர்ஆயின திர்த்தல்உன தொழிலே, செழுவார் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூர்அருட் டுறையுள், அழகாஉனக் காளாய்இனி அல்லேன்எனல் ஆமே. 9

காரூர்புனல் எய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கையால், பாரூர் புகழ் எய்தித்திகழ் பன்மாமணி உந்திச், சீரூர்பெண்ணைத் தென் பால்வெண்ணெய் நல்லூர்அருட் டுறையுள், ஆரூரன்எம் பெரு மாற்காள் அல்லேன்எனல் ஆமே. 10

தோற்றம்உண்டேல் மரணம்உண்டு துயரம்மனை வாழ்க்கை, மாற்றம்உண்டேல் வஞ்சம்உண்டு நெஞ்ச மனத்தீரே, நீற்றர் ஏற்றர் நீலகண்டர் நிறைபுனல்நீள் சடைமேல், ஏற்றர்கோயில் எதிர்கொள்பாடி என்பதடை வோமே. 11

இறைகளோ டிசைந்த இன்பம் இன்பத்தோ டிசைந்த வாழ்வு, பறைகிழித் தனைய போர்வை பற்றியான் நோக்கி னேற்குத், திறைகொணர்ந் தீண்டித் தேவர் செம்பொனும் மணியும் தூவி, அறைகழல் இறைஞ்சும் ஆரூர் அப்பனே அஞ்சினேனே. 12

எண்ணி இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும்
அண்ணல்எ னுகினை வார்வினை தீர்ப்பார்
பண்ணிசை யார்மொழி யார்பலர் பாடப்
புண்ணிய ஞர்உறை பூவணம் ஈதோ. 13

நீள நினைந்தடியேன் உமை நித்தலும் கைதொழுவேன், வாளன கண்மடவாள் அவள் வாடி வருந்தாமே, கோளிலி எம்பெருமான் குண்டை யூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன், ஆளிலை எம்பெருமான் அவை அட்டித் தரப்பணியே. 14

எங்கே னும்இருந்துன் அடியேன் உனைநினைந்தால்
அங்கே வந்தென்னெடும் உடனுகி நின்றருளி
இங்கே என்வினையை அறுத்திட் டெனையாளும்
கங்கா நாயகனே கழிப்பாலை மேயானே. 15

பொன்னுர் மேனியனே புலித் தோலை அரைக் கசைத்து, மின்னுர் செஞ்சடைமேல் மிளிர் கொன்றை அணிந்தவனே, மன்னே மாமணியே மழ பாடியுள் மாணிக்கமே, அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே. 16

பொய்யவன் நாயடியேன் புக வேநெறி ஒன்றறியேன்
செய்யவ னுகிவந்திங் கிடர் ஆனவை தீர்த்தவனே
மெய்யவ னேதிருவே விளங் குந்திருக் காளத்திஎன்
ஐயநுன் றன்னையல்லால் அறிந் தேத்த மாட்டேனே. 17

பாரார் விண்ணவரும் பர விப்பணிந் தேத்தநின்ற, சீரார் மேனியனே திகழ் நீல மிடற்றினனே, காரார் பூம்பொழில்சூழ் திருக் கற்குடி மன்னிநின்ற, ஆராஇன்னமுதே அடி யேனையும் அஞ்சலென்னே. 18

பாடுவார் பசிதீர்ப்பாய் பரவுவார் பிணிகளைவாய், ஓடுநன் கலனுக உண்பலிக் குழல்வானே, காடுநின் இடமாகக் கடுவிருள் நடமாடும், வேடனே குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே. 19

பண்ணிடைத் தமிழொப்பாய் பழத்தினிற் சுவை யொப் பாய், கண்ணிடை மணியொப்பாய் கடுவிருட் சுடரொப்பாய், மண்ணிடை அடியார்கள் மனத்திடர் வாராமே, விண்ணிடைக் குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே. 20

தம்மையேபுகழ்ந் திச்சைபேசினும் சார்வினுந்தொண்டர் தருகிலாப், பொய்ம்மையாளரைப் பாடாதேஎந்தை புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள், இம்மையேதரும் சோறுங் கூறையும் ஏத்தலாம்இடர் கெடலுமாம், அம்மையேசிவ லோகம்ஆள்வதற் கியாதும்ஐயுற வில்லையே. 21

முன்னைச்செய்வினை இம்மையில்வந்து மூடும்ஆதலின் முன்னமே, என்னைநீதியக் காதெழுமட நெஞ்சமேஎந்தை தந்தையூர், அன்னச்சேவலோ டுடிப்பேடைகள் கூடிச் சேரும் அணிபொழில், புன்னைக்கன்னி கழிக்கணுறும் புறம் பயந்தொழப் போதுமே. 22

தம்மானை அறியாத சாதியார் உளரோ சடைமேற்கொள் பிறையானை விடைமேற்கொள் விகிர்தன், கைம்மாவின் உரியா னைக் கரிகாட்டில் ஆடல் உடையானை விடையானைக் கறை கொண்ட கண்டத், தெம்மான்றன் அடிக்கொண்டென் முடிமேல் வைத் திடும்என்னும் ஆசையால் வாழ்கின்ற அறிவிலா நாயேன், எம்மானை எறிகெடில வடவீரட் டானத் துறைவானை இறைபோதும் இகழ்வன்போ லியானே. 23

திருத்தொண்டத் தொகை

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன் திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன், இல்லையே என்னாத இயற் பகைக்கும் அடியேன் இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன், வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன் விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியேன், அல்லி மென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன் ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 24

இலைமலிந்த வேல்நம்பி எறிபத்தர்க் கடியேன் ஏனாதி நாதன் றன் அடியார்க்கும் அடியேன், கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன் கடவூரிற் கலயன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன், மலை

மலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ் சாறன் எஞ்சாத வாட்டா யன் அடியார்க்கும் அடியேன், அலை மலிந்த புனல்மங்கை ஆனா யர்க் கடியேன் ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 25

மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்திக்கும் அடியேன் முருக னுக்கும் உருத்திர பசுபதிக்கும் அடியேன், செம்மையே திரு நாளைப் போவார்க்கும் அடியேன் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன், மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க வெகுண்டெழுந்த தாதைதாள் மழுவினால் எறிந்த, அம் மையான் அடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன் ஆரூரன் ஆரூ ரில் அம்மானுக் காளே. 26

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட திருநாவுக் கரையன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன், பெருநம்பி குலச்சிறை தன் அடியார்க்கும் அடியேன் பெருமிழலைக் குறும்பர்க்கும் பேயார்க்கும் அடியேன், ஒருநம்பி அப்பூதி அடியார்க்கும் அடி யேன் ஒலிபுனல்சூழ் சாத்த மங்கை நீலநக்கற் கடியேன், அரு நம்பி நமிநந்தி அடியார்க்கும் அடியேன் ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 27

வம்பறு வரிவண்டு மணம்நாற மலரும் மதுமலர்நற் கொன்றையான் அடியலாற் பேணா, எம்பிரான் சம்பந்தன் அடி யார்க்கும் அடியேன், ஏயர்கோன் கலிக்காமன் அடியார்க்கும் அடியேன், நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன் நாட்ட மிகு தண்டிக்கும் மூர்க்கற்கும் அடியேன், அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கும் அடியேன் ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 28

வார்கொண்ட வனமுலையாள் உமைபங்கன் கழலே மற வாது கல்எறிந்த சாக்கியர்க்கும் அடியேன், சீர்கொண்ட புகழ் வள்ளல் சிறப்புலிக்கும் அடியேன் செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன், கார்கொண்ட கொடைகழறிற் றறி வார்க்கும் அடியேன் கடற்காழிக் கணநாதன் அடியார்க்கும் அடியேன், ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோன் அடி யேன் ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 29

பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்க்கும் அடியேன் பொழிற் கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன், மெய்யடியன் நரசிங்க முனையரையற் கடியேன் விரிதிரை சூழ் கடல்நாகை அதிபத்தற் கடியேன், கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன் கழற்சத்தி வரிஞ்சை யர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன், ஐயடிகள் காடவர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன் ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 30

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த கணம்புல்ல நம்பிக்கும் காரிக்கும் அடியேன், நிறைக்கொண்ட சிந்தையான் நெல்வேலி வென்ற நின்றசீர் நெடுமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன், துறைக்கொண்ட செம்பவளம் இருளகற்றுஞ் சோதித் தொன்மயிலை வாயிலான் அடியார்க்கும் அடியேன், அறைக்கொண்ட வேல்நம்பி முனையடுவார்க் கடியேன் ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 31

கடல்சூழ்ந்த உலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான் காடவர்கோன் கழற்சிங்கன் அடியார்க்கும் அடியேன், மடல்சூழ்ந்த தார் நம்பி இடங்கழிக்குந் தஞ்சை மன்னவனுஞ் செருத்துணைதன் அடியார்க்கும் அடியேன், புடை சூழ்ந்த புலியதன்மேல் அரவாட ஆடி பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கும் அடியேன், அடல்சூழ்ந்த வேல்நம்பி கோட்புலிக்கும் அடியேன் ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 32

பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
முப்போதுந் திருமேனி திண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்
அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 33

மன்னியசீர் மறைநாவன் நின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாள் மானிக்கும் நேசனுக்கும் அடியேன்

தென்னவனாய் உலகாண்ட செங்கணார்க் கடியேன்
திருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியேன்
என்னவனும் அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன்
இசைஞானி காதலன் திருநாவ லூர்க்கோன்
அன்னவனும் ஆரூரன் அடிமைகேட் டுவப்பார்
ஆரூரில் அம்மானுக் கன்பரா வாரே. 34

காட்டூர்க் கடலே கடம்பூர் மலையே கானப் பேரூராய், கோட்டூர்க் கொழுந்தே அழுந்தூர் அரசே கொழுநற் கொல் லேறே, பாட்டூர் பலரும் பரவப் படுவாய் பனங்காட் டூரானே, மாட்டூர் அறவா மறவா துன்னைப் பாடப் பணியாயே. 35

நமச்சிவாயப் பதிகம்

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப் பாதமேமனம் பாவித் தேன், பெற்ற லும்பிறந் தேன்இ னிப்பிற வாத தன்மைவந் தெய்தினேன், கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி, நற்ற வாஉனை நான்ம றக்கினும் சொல் லும் நாநமச்சி வாயவே. 36

இட்ட னும்மடி ஏத்து வார்இகழ்ந் திட்ட நாள்மறந் திட்ட நாள், கெட்ட நாள்இவை என்ற லாற்கரு தேன்கிளர்புனற் காவிரி, வட்ட வாசிகை கொண்ட டிதொழு தேத்து பாண்டிக் கொடுமுடி, நட்ட வாஉனை நான்ம றக்கினும் சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே. 37

ஒவுநாள்உணர் வழியும் நாள்உயிர் போகும் நாள்உயர் பாடைமேல், காவும் நாள்இவை என்ற லாற்கரு தேன்கிளர் புனற் காவிரிப், பாவு தண்புனல் வந்தி ழிபரஞ் சோதி பாண்டிக் கொடுமுடி, நாவ லாஉனை நான்ம றக்கினும் சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே. 38

எல்லை யில்புகழ் எம்பி ரான்எந்தை தம்பி ரான்என் பொன் மாமணி, கல்லை உந்தி வளம்பொ ழிந்திழி காவி ரியதன் வாய்க்கரை, நல்ல வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை யூரிற் பாண் டிக் கொடுமுடி, வல்ல வாஉனை நான்ம றக்கினும் சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே. 39

அஞ்சி னூர்க்கரண் ஆதிஎன் றடி யேனும் நான்மிக அஞ்சி னேன், அஞ்சல் என்றடித் தொண்ட னேற்கருள் நல்கி னுய்க் கழி கின்றதென், பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவை மார்குடைந் தாடு பாண்டிக் கொடுமுடி, நஞ்ச ணிகண்ட நான்ம றக்கினும் சொல் லும் நாநமச்சி வாயவே. 40

ஏடு வான்இளந் திங்கள் சூடினை என்பின் கொல் புலித் தோலின்மேல், ஆடு பாம்பத ரைக்க சைத்த அழகனே அந்தண் காவிரிப், பாடு தண்புனல் வந்தி ழிபரஞ் சோதி பாண்டிக் கொடுமுடிச், சேட னேஉனை நான்ம றக்கினும் சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே. 41

விரும்பி நின்மலர்ப் பாத மேநினைந் தேன்வி னைகளும் விண்டனன், நெருங்கி வண்பொழில் சூழ்ந்தெ ழில்பெற நின்ற காவிரிக் கோட்டிடைக், குரும்பை மென்முலைக் கோதை மார்குடைந் தாடு பாண்டிக் கொடுமுடி, விரும்ப னேஉனை நான்ம றக்கினும் சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே. 42

செம்பொ னேர்சடை யாய்தி ரிபுரம் தீயெ ழச்சிலை கோலி னுய், வம்பு லாங்குழ லாளைப் பாகம் அமர்ந்து காவிரிக் கோட் டிடைக், கொம்பின் மேற்குயில் கூவ மாமயில் ஆடு பாண்டிக் கொடுமுடி, நம்ப னேஉனை நான்ம றக்கினும் சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே. 43

சாரணன் தந்தை எம்பி ரான்எந்தை தம்பி ரான் என் பொன் மாமணியென்று, பேரெ ணுயிர கோடி தேவர் பிதற்றி நின்று பிரிகிலார், நாரணன்பிர மன்தொழுங்கறை யூரிற் பாண் டிக் கொடுமுடிக், கார ணாஉனை நான்ம றக்கினும் சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே. 44

கோணி யபிறை சூடி யைக்கறை யூரிற் பாண்டிக் கொடு முடி, பேணி யபெரு மானைப் பிஞ்ஞகப் பித்த னைப்பிறப் பில்லி யைப், பாணு லாவரி வண்ட றைகொன் றைத் தார னைப்படப் பாம்பரை, நாண னைத்தொண்டன் ஊரன் சொல்இவை சொல்லு வார்க்கில்லைத் துன்பமே. 45

ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய, தோழனுமாய் யான்செய்யும் துரிசுகளுக் குடனாகி, மாழைஒண் கண் பரவையைத்தந் தாண்டானை மதியில்லா, ஏழையேன் பிரிந்திருக்கேன் என் ஆரூர் இறைவனையே. 46

பொய்யே செய்து புறம்புறமே திரிவேன் றன்னைப் போகாமே, மெய்யே வந்திங் கெனை ஆண்ட மெய்யா மெய்யர் மெய்ப்பொருளே, பையா டரவம் அரைக்கசைத்த பரமா பழைய னூர்மேய, ஐயா ஆலங் காடாஉன் அடியார்க் கடியேன் ஆவேனே. 47

தூண்டா விளக்கின் நற்சோதீ தொழுவார் தங்கள் துயர் தீர்ப்பாய், பூண்டாய் எலும்பைப் புரமூன்றும் பொடியாச் செற்ற புண்ணியனே, பாண்டாழ் வினைகள் அவை தீர்க்கும் பரமா பழைய னூர்மேய, ஆண்டா, ஆலங் காடா உன் அடியார்க் கடியேன் ஆவேனே. 48

மருவார் கொன்றை மதிசூடி மாணிக் கத்தின் மலைபோல, வருவார் விடைமேல் மாதோடு மகிழ்ந்து பூதப் படைசூழத், திருமால் பிரமன் இந்திரற்கும் தேவர் நாகர் தானவர்க்கும், பெருமான் கடவூர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. 49

அழுக்கு மெய்கொடுன் திருவடி அடைந்தேன் அதுவும் நான்படப் பாலதொன் றானால், பிழுக்கை வாரியும் பால்கொள் வர் அடிகேள் பிழைப்பன் ஆகிலுந் திருவடிப் பிழையேன், வழுக்கி வீழினுந் திருப்பெய ரல்லால் மற்று நான்அறி யேன்மறு மாற்றம், ஒழுக்க என்கணுக் கொரு மருந் துரையாய் ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே. 50

மானை நோக்கியர் கண்வலைப் பட்டு வருந்தி யானுற்ற வல்வினைக் கஞ்சித், தேனை ஆடிய கொன்றையி னாய்உன் சீல முங்குண முஞ்சிந்தி யாதே, நானும் இத்தனை வேண்டுவ தடியேன் உயிரொ டுந்நர கத்தழுந் தாமை, ஊனம் உள்ளன தீர்த்தருள் செய்யாய் ஒற்றி யூர்எனும் ஊர்உறை வானே. 51

அந்தணாளன்உன் அடைக்கலம் புகுத அவனைக் காப்பது காரண மாக, வந்த காலன்றன் ஆருயி ரதனை வவ்வினாய்க்குன் றன் வண்மைகண் டடியேன், எந்தைநீஎனை நமன்தமர் நலியின் இவன்மற் றென்அடி யான்என விலக்கும், சிந்தை யால்வந்துன் திருவடி அடைந்தேன் செழும்பொழில்திருப் புன்கூர் உளானே. 52

நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம் பந்தன் நாவினுக் கரையன் நாளைப்போ வானும், கற்ற சூதன்நற் சாக்கியன் சிலந்தி கண் ணப் பன்கணம் புல்லனென் றிவர்கள், குற்றஞ் செய்யினும் குணம்எனக் கருதும் கொள்கை கண்டுநின் குறைகழல் அடைந் தேன், பொற்றி ரள்மணிக் கமலங்கள் மலரும் பொய்கை சூழ்திருப் புன்கூர் உளானே. 53

மற்றொரு துணைஇனி மறுமைக்குங் காணேன் வருந்தலுற் றேன்மற வாவரம் பெற்றேன், சுற்றிய சுற்றமுந் துணைஎன்று கருதேன் துணைஎன்று நான்தொழப் பட்ட ஒண் சுடரை, முத்தி யும் ஞானமும் வானவர் அறியா முறை முறை பலபல நெறிக ளுங் காட்டிக், கற்பனை கற்பித்த கடவுளை அடியேன் கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண்டேனே. 54

பொன்னும் மெய்ப்பொரு ளும்தரு வானைப் போக முந்திரு வும்புணர்ப் பானைப், பின்னை என்பிழை யைப்பொறுப் பானைப் பிழையெ லாந்தவி ரப்பணிப் பானை, இன்ன தன்மையன் என் றறி வொண்ணா எம்மா னைஎளி வந்தபி ரானை, அன்னம் வைகும் வயற்பழ னத்தணி ஆரூரானை மறக்கலு மாமே. 55

கொடுக்க கிற்றிலேன் ஒண்பொருள் தன்னைக் குற்றஞ் செற்றம் இவைமுத லாக, விடுக்க கிற்றிலேன் வேட்கையுஞ் சினமும் வேண்டில் ஐம்புலன் என்வசம் அல்ல, நடுக்கம் உற்ற தோர் மூப்புவந் தெய்த நமன்த மர்நர கத்திடல் அஞ்சி, இடுக் கண் உற்றனன் உய்வகை அருளாய் இடைமருதுறை எந்தைபி ரானே. 56

சிந்தித் தென்றும் நினைந்தெழு வார்கள் சிந்தையில் திக முஞ்சிவன் றன்னைப், பந்தித் தவினைப் பற்றறுப் பானைப் பாலொ டானஞ்சும் ஆட்டுகந் தானை, அந்த மில்புக ழாள் உமை நங்கை ஆத ரித்து வழிபடப் பெற்ற, கந்த வார் சடைக் கம்பன்எம் மானைக் காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே. 57

நாளும் இன்னிசை யால்தமிழ் பரப்பும் ஞான சம்பந் தனுக்குல கவர்முன், தாளம் ஈந்துஅவன் பாடலுக் கிரங்கும் தன்மை யாளனை என்மனக் கருத்தை, ஆளும் பூதங்கள் பாட நின் றுடும் அங்க ணன்றனை எண்கணம் இறைஞ்சும், கோளிலிப்பெருங் கோயிலு ளானைக் கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே. 58

பரிந்த சுற்றமும் மற்றுவன் றுணையும் பலருங் கண்டழு தெழஉயிர் உடலைப், பிரிந்து போமிது நிச்சயம் அறிந்தாற் பேதை வாழ்வெனும் பிணக்கினைத் தவிர்ந்து, கருந்த டங் கண்ணி பங்கனை உயிரைக் கால காலனைக் கடவுளை விரும்பிச், செருந்தி பொன்மலர் திருத்தினை நகருட் சிவக்கொ ழுந்தினைச் சென்றடை மனனே. 59

பல்லடி யார்பணிக் குப்பரி வானைப் பாடிஆ டும்பத் தர்க் கன்புடை யானைச், செல்லடி யேநெருக் கித்திறம் பாது சேர்ந்த வர்க்கேசித்தி முத்திசெய் வானை, நல்லடி யார்மனத் தெய்ப்பி னில் வைப்பை நானுறு குறைஅறிந் தருள்புரி வானை, வல்லடி யார்மனத் திச்சையு ளானை வலிவ லந்தனில் வந்துகண் டேனே. 60

நல்லிசை ஞானசம் பந்தனும் நாவினுக் கரசரும் பாடிய நற் றமிழ் மாலை, சொல்லிய வேசொல்லி ஏத்துகப் பானைத் தொண்ட னேன்அறி யாமை அறிந்து, கல்வி யல்மனத் தைக்கசி வித்துக் கழலடி காட்டிஎன் களைகளை அறுக்கும், வல்லியல் வான வர் வணங்கநின் றானை வலிவ லந்தனில் வந்துகண் டேனே. 61

கற்ப கத்தினைக் கனகமால் வரையைக் காம கோபனைக் கண்ணுத லானைச், சொற்ப தப்பொருள் இருளறுத் தருளுந்

தூய சோதியை வெண்ணெய்நல் லூரில், அற்பு தப்பழ ஆவணங் காட்டி அடிய னுளன்னை ஆளது கொண்ட, நற்ப தத்தை நள் ளாறனை அமுதை நாயினேன்மறந் தென்னினைக் கேனே. 62

மற்றுநான் பெற்ற தார்பெற வல்லார் வள்ளலே கள்ளமே பேசிக், குற்றமே செயினுங் குணமெனக் கொள்ளுங் கொள்கையால் மிகைபல செய்தேன், செற்றுமீ தோடுந் திரிபுரம் எரித்த திருமுல்லை வாயிலாய் அடியேன், பற்றிலேன் உற்ற படுதுயர் களையாய் பாசுப தாபரஞ் சுடரே. 63

குறைவி லாநிறை வேகுணக் குன்றே கூத்த னேகுழைக் காதுடை யானே, உறவி லேன்உனை அன்றிமற் றடியேன் ஒருபிழைபொறுத் தால்இழி வுண்டோ, சிறைவண் டார்பொழில் சூழ் திரு வாரூர்ச் செம்பொ னேதிரு வாவடு துறையுள், அறவ னேஎனை அஞ்சல்என் றருளாய் ஆர்எ னக்குற வமரர்கள் ஏறே. 64

வான நாடனே வழித்துணை மருந்தே மாசி லாமணியேமறைப் பொருளே, ஏன மாவெயி றாமையும் எலும்பும் ஈடுதாங்கிய மார்புடை யானே, தேனெய் பால்தயிர் ஆட்டுகந் தானே தேவ னேதிரு வாவடு துறையுள், ஆனே யேஎனை அஞ்சல்என் றருளாய் ஆர்எ னக்குற வமரர்கள் ஏறே. 65

மறைகள் ஆயின நான்கும் மற்றுள பொருள்களும் எல்லாம், துறையுந் தோத்திரத் திறையுந் தொன்மையும் நன்மையும் ஆய, அறையும் பூம்புனல் ஆனைக் காவுடை ஆதியை நாளும், இறைவன் என்றடி சேர்வார் எம்மையும் ஆளுடை யாரே. 66

ஆழி யாற்கருள் ஆனைக் காவுடை ஆதிபொன் னடியின், நீழ லேசர ணாக நின்றருள் கூர நினைந்து, வாழ வல்லவன் றொண்டன் வண்டமிழ் மாலைவல் லார்போய், ஏழு மாபிறப் பற்று எம்மையும் ஆளுடை யாரே. 67

எங்கே போவேன் ஆயிடினும் அங்கே வந்தென் மனத்திராய்ச், சங்கை ஒன்றும் இன்றியே தலைநாள் கடை நாள்

ஒக்கவே, கங்கை சடைமேற் கரந்தானே கலைமான் மறியுங் கனல்மழுவும், தங்குந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையாறுடைய அடிகளோ. 68

வாழ்வாவது மாயம்மிது மண்ணாவது திண்ணம்
பாழ்போவது பிறவிக்கடல் பசிநோய்செய்த பறிதான்
தாழாதறஞ் செய்மின்தடங் கண்ணான்மல ரோனும்
கீழ்மேலுற நின்றான்திருக் கேதாரமெ னீரே. 69

அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சுப தஞ்சொல்லி
முந்தி எழும்பழைய வல்வினை மூடாமுன்
சிந்தை பராமரியாத் தென்திரு வாரூர்புக்
கெந்தை பிரானாரை என்றுகொல் எய்துவதே. 70

பேராது காமத்திற் சென்றாற்போல் அன்றியே பிரியாதுள்கிச், சிரார்ந்த அன்பராய்ச் சென்றுமுன் அடிவீழுந் திருவினாரை, ஓராது தருமனார் தமர்செக்கில் இடும்போது தடுத்தாட்கொள்வான், பேராளர் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே. 71

இலையால் அன்பால் ஏத்தும் அவர்க்கு
நிலையா வாழ்வை நீத்தார் இடமாம்
தலையால் தாழுந் தவத்தோர்க் கென்றும்
தொலையாச் செல்வச் சோற்றுத் துறையே. 72

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே, மூளாத் தீப்போல் உள்ளே கனன்று முகத்தால் மிகவாடி, ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால், வாளாங் கிருப்பீர் திருவா ரூரீர் வாழ்ந்து போதிரே. 73

தானெனை முன்படைத்தான் அதறிந்துதன் பொன்னடிக்கே, நானென்ன பாடலந்தோ நாயினேனைப் பொருட்படுத்து, வானெனைவந் தெதிர்கொள்ள மத்தயானை அருள் புரிந்து, ஊனுயிர் வேறுசெய்தான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே. 74

மந்திரம் ஒன்றறியேன் மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன், சுந்தர வேடங்களால் துரிசேசெயுந் தொண்டன் எனை, அந்தர மால்விசும்பில் அழகானை அருள்புரிந்த, துந்தர மோநெஞ்சமே நொடித்தான்மலை உத்தமனே. 75

மண்ணுல கிற்பிறந்து நும்மைவாழ்த்தும் வழியடியார், பொன்னுல கம்பெறுதல் தொண்டனேன்இன்று கண்டொழிந் தேன், விண்ணுல கத்தவர்கள் விரும்ப வெள்ளை யானையின் மேல், என்னுடல் காட்டுவித்தான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே. 76

இந்திரன் மால்பிரமன் எழிலார்மிகு தேவரெல்லாம், வந் தெதிர் கொள்ளஎன்னை மத்தயானை அருள்புரிந்து, மந்திர மாமுனிவர் இவனார்என எம்பெருமான், நந்தமர் ஊரனென்றான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே. 77

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருவாசகம்

1. சிவபுராணம்

நமச்சிவாய* வா அழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சின் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈசனடி போற்றி எந்தை யடிபோற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனரு ளாலே அவன்றாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்ற றியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்

கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனவோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானந் தன்னை யகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் றன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
கலந்த அன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தாயவான தத்துவனே

மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
நீரா யுருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே யுள்ளானே
அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே
ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச்சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
ஊற்றான வுண்ணா ரமுதே யுடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் மையா அரனேயோ என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடு நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

2. கீர்த்தித் திருஅகவல்

தில்லை மூதூர் ஆடிய திருவடி
பல்லுயி ரெல்லாம் பயின்றன ளுகி
எண்ணில் பல்குணம் எழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோ ருலகும்
துன்னிய கல்வி தோற்றியும் அழித்தும்
என்னுடை யிருளை யேறத் துரந்தும்
அடியா ருள்ளத் தன்புமீ தூரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையும் சிறப்பும்
மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனிற்
சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித் தருளியும்
கல்லா டத்துக் கலந்தினி தருளி
நல்லா ளோடு நயப்புற வெய்தியும்
பஞ்சப் பள்ளியிற் பான்மொழி தன்னொடும்
எஞ்சா தீண்டும் இன்னருள் விளைத்தும்
கிராத வேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள்
விராவு கொங்கை நற்றடம் படிந்தும்
கேவேட ராகிக் கெளிறது படுத்தும்
மாவேட்ட டாகிய ஆகமம் வாங்கியும்
மற்றவை தம்மை மகேந்தி ரத்திருந்
துற்றவைம் முகங்க ளாற்பணித் தருளியும்
நந்தம் பாடியின் நான்மறை யோனாய்
அந்தமில் ஆரிய னுயமர்ந் தருளியும்
வேறுவே றுருவும் வேறுவே றியற்கையும்
நூறுநூ றுயிரம் இயல்பின தாகி
ஏறுடை யீசனிப் புவனியை யுய்யக்
கூறுடை மங்கையும் தானும்வந் தருளிக்
குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச்
சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்
வேலம் புத்தூர் விட்டே றருளிக்
கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையும்
தர்ப்பண மதனிற் சாந்தம் புத்தூர்
விற்பொரு வேடற் கீந்த விளைவும்

மொக்கணி யருளிய முழுத்தழல் மேனி
சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்
அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணுன்
நரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையும்
ஆண்டுகொண் டருள அழகுறு திருவடி
பாண்டி யன்றனக் குப்பரி மாவிற்
றீண்டு கனகம் இசையப் பெருஅ
தாண்டான் எங்கோன் அருள்வழி யிருப்பத்
தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும்
அந்தண ஞகி யாண்டுகொண் டருளி
இந்திர ஞாலங் காட்டிய இயல்பும்
மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து
குதிரைச் சேவக ஞகிய கொள்கையும்
ஆங்கது தன்னில் அடியவட் காகப்
பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசும்
உத்தர கோச மங்கையு ளிருந்து
வித்தக வேடங் காட்டிய இயல்பும்
பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித்
தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும்
வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்
திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ ஞகிக்
கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும்
பூவல மதனிற் பொலிந்தினி தருளிப்
பாவ நாச மாக்கிய பரிசும்
தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து
நன்னீர்ச் சேவக ஞகிய நன்மையும்
விருந்தின ஞகி வெண்கா டதனிற்
குருந்தின் கீழன் றிருந்த கொள்கையும்
பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங்
கட்டமா சித்தி யருளிய அதுவும்
வேடுவ ஞகி வேண்டுருக் கொண்டு
காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமும்
மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு

தக்கா னொருவ னாகிய தன்மையும்
ஓரி யூரின் உகந்தினி தருளிப்
பாரிரும் பாலக னாகிய பரிசும்
பாண்டூர் தன்னில் ஈண்ட விருந்தும்
தேவூர்த் தென்பாற் றிகழ்தரு தீவிற்
கோவார் கோலங் கொண்ட கொள்கையும்
தேனமர் சோலைத் திருவா ரூரின்
ஞானந் தன்னை நல்கிய நன்மையும்
இடைமரு ததனில் ஈண்ட இருந்து
படிமப் பாதம் வைத்தஅப் பரிசும்
ஏகம் பத்தி னியல்பா யிருந்து
பாகம் பெண்ணோ டாயின பரிசும்
திருவாஞ் சியத்திற் சீர்பெற இருந்து
மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமும்
சேவக னாகித் திண்சிலை யேந்திப்
பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசும்
கடம்பூர் தன்னில் இடம்பெற இருந்தும்
ஈங்கோய் மலையில் எழிலது காட்டியும்
ஐயா றதனிற் சைவ னாகியும்
துருத்தி தன்னில் அருத்தியோ டிருந்தும்
திருப்பனை யூரில் விருப்ப னாகியும்
கழுமல மதனிற் காட்சி கொடுத்தும்
கழுக்குன் றதனில் வழுக்கா திருந்தும்
புறம்பய மதனில் அறம்பல அருளியும்
குற்றா லத்துக் குறியா யிருந்தும்
அந்தமில் பெருமை அழலுருக் கரந்து
சுந்தர வேடத் தொருமுத லுருவுகொண்
டிந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி
எவ்வெவர் தன்மையுந் தன்வயிற் படுத்துத்
தானே யாகிய தயாபரன் எம்மிறை
சந்திர தீபத்துச் சாத்திர னாகி
அந்தரத் திழிந்துவந் தழகமர் பாலையுள்
சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருந் தருளியும்
மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன்

அந்தமில் பெருமை யருளுடை யண்ணல்
எந்தமை யாண்ட பரிசது பகரின்
ஆற்ற லதுவுடை அழகமர் திருவுரு
நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்
ஊனந் தன்னை யொருங்குடன் அறுக்கும்
ஆனந் தம்மே யாறு அருளியும்
மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன்
நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்
அழுக்கடை யாமல் ஆண்டுகொண் டருள்பவன்
கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண் டருளியும்
மூல மாகிய மும்மல மறுக்குந்
தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
காதல னாகிக் கழுநீர் மாலை
ஏ லுடைத் தாக எழில்பெற அணிந்தும்
அரியொடு பிரமற் களவறி யாதவன்
பரிமா வின்மிசைப் பயின்ற வண்ணமும்
மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்
பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்
பத்திசெய் யடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவன்
உத்தர கோச மங்கையூ ராகவும்
ஆதி மூர்த்திகட் கருள்புரிந் தருளிய
தேவ தேவன் திருப்பெய ராகவும்
இருள்கடிந் தருளிய இன்ப வூர்தி
அருளிய பெருமை அருண்மலை யாகவும்
எப்பெருந் தன்மையும் எவ்வெவர் திறமும்
அப்பரி சதனால் ஆண்டுகொண் டருளி
நாயி னேனை நலமலி தில்லையுட்
கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென
ஏல என்னை யீங்கொழித் தருளி
அன்றுடன் சென்ற அருள்பெறும் அடியவர்
ஒன்ற வொன்ற வுடன்கலந் தருளியும்
எய்தவந் திலாதார் எரியிற் பாயவும்
மாலது வாகி மயக்க மெய்தியும்
பூதல மதனிற் புரண்டுவீழ்ந் தலறியும்

கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி
நாத நாத என்றழு தரற்றிப்
பாதம் எய்தினர் பாதம் எய்தவும்
பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநா டகவென்
றிதஞ்சலிப் பெய்தநின் றேங்கின ரேங்கவும்
எழில்பெறும் இமயத் தியல்புடை யம்பொற்
பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடநவில்
கனிதரு செவ்வா யுமையொடு காளிக்
கருளிய திருமுகத் தழகுறு சிறுநகை
இறைவன் ஈண்டிய அடியவ ரோடும்
பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினி தருளினன்
ஒலிதரு கைலை யுயர்கிழ வோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்..

3. போற்றித் திருஅகவல்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ
ஈரடி யாலே மூலவு களந்து
நாற்றிசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்
றடிமுடி யறியும் ஆதர வதனிற்
கடுமுரண் ஏனம் ஆகி முன்கலந்
தேழ்தலம் உருவ இடந்து பின்னெய்த்
தூழி முதல்வ சயசய என்று
வழுத்தியுங் காணா மலரடி யிணைகள்
வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கட லுலகினில்
யானை முதலா எறும்பீ றாய
ஊனமி லியோனியின் உள்வினை பிழைத்தும்
மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா வுதரத்
தீனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும்
ஒருமதித் தான்றியின் இருமையிற் பிழைத்தும்
இருமதி விளைவின் ஒருமையிற் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
ஈரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
ஆறு திங்களின் ஊறலர் பிழைத்தும்

ஏழு திங்களிற் றூழ்புவி பிழைத்தும்
எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்தும்
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படுந்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்
ஆண்டுக டோறும் அடைந்தவக் காலை
ஈண்டியும் இருத்தியும் எனைப்பல பிழைத்தும்
காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும்
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயில்
ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுண் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்
தெய்த்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்
தீர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தம்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்
பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
மத்தக் களிறெனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்தும்
செல்வம் என்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும்
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்
புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்தும்
தெய்வம் என்பதோர் சித்தமுண் டாகி
முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலும்
ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின
ஆத்த மானார் அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்
சுற்றம் என்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரத மேபர மாகவே தியரும்
சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாதம் என்னும்

சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தா அர்த்
துலோகா யதனெனும் ஒண்டிறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிடம் எய்தி
அதிற்பெரு மாயை யெனைப்பல சூழவும்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போலத்
தொழுதுளம் உருகி யழுதுடல் கம்பித்(து)
ஆடியும் அலறியும் பாடியும் பரவியும்
கொடிறும் பேதையும் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் லிடையறு அன்பிற்
பசுமரத் தாணி யறைந்தாற் போலக்
கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
அகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பே யென்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது வொழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச்
சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாருங்
கதியது பரமா அதிசய மாகக்
கற்று மனமெனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றோர் தெய்வம் கனவிலும் நினையா
தருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து
குருபர னாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யிணையைப்
பிறிவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின் னாகி முனியா தத்திசை
என்புநைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி
அன்பெனும் ஆறு கரையது புரள
நன்புல னொன்றி நாதவென் றரற்றி
உரைதடு மாறி உரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திருதய மலரக்
கண்களி கூற நுண்டுளி யரும்பச்
சாயா அன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக்

கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி
கூட லிலங்கு குருமணி போற்றி
தென் றில்லை மன் றினு ளாடி போற்றி
இன்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி
மின்னா ருருவ விகிர்தா போற்றி
கன்னா ருரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
ஆவா என்றனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி
அரசே போற்றி அமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி
வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி உணர்வே போற்றி
கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி
ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி
நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி
வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி
ஏனோர்க் கெளிய இறைவா போற்றி
மூவேழ் சுற்ற முரணுறு நரகிடை
ஆழா மேயருள் அரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே போற்றி
முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி

அத்தா போற்றி அரனே போற்றி
உரையுணர் விறந்த வொருவ போற்றி
விரிகட லுலகின் விளைவே போற்றி
அருமையி லெளிய அழகே போற்றி
கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருவருண் மலையே போற்றி
என்னையு மொருவ னாக்கி யிருங்கழற்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி
தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
அழிவிலா வானந்த வாரி போற்றி
அழிவது மாவதுங் கடந்தாய் போற்றி
முழுவது மிறந்த முதல்வா போற்றி
மானேர் நோக்கி மணாளா போற்றி
வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
பாரிடை யைந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை யொன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
அளிபவ ருள்ளத் தமுதே போற்றி
கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
நனவிலு நாயேற் கருளினை போற்றி
இடைமரு துறையும் எந்தாய் போற்றி
சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
ஆரு ரமர்ந்த அரசே போற்றி
சீரார் திருவை யாறு போற்றி
அண்ணா மலையெம் அண்ணா போற்றி
கண்ணா ரமுதக் கடலே போற்றி
ஏகம் பத்துறை யெந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு வானாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி
குற்றா லத்தெங் கூத்தா போற்றி

கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய் மலையெம் எந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி
அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்
கத்திக் கருளிய அரசே போற்றி
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
ஏனக் குருளைக் கருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி
தளர்ந்தேன் அடியேன் தமியேன் போற்றி
களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே யமுதா நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி
பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி
உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சே ரடியாள் பங்கா போற்றி
அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி
இலங்கு சுடரெம் ஈசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி
கலையா ரரிகே சரியாய் போற்றி

திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமும் இறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
ஆரா வமுதே அருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி
தாளி யறுகின் தாராய் போற்றி
நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி
எந்தமை யுய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
அலைகடன் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி
படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுவீ றானாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்க நானிலம் புகாமற்
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த வொருவ போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி
புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார் கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றியென்னுங்
கைதான் நெகிழ விடேனுடை யாயென்னைக் கண்டுகொள்ளே. 4

நாடகத்தா லுன்னடியார் போனடித்து நானடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே யிடையறா அன்புனக்கென்
ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருளெம் முடையானே. 5

யானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக் கென்கடவேன்
வானேயும் பெறில்வேண்டேன் மண்ணாள்வான் மதித்துமிரேன்
தேனேயு மலர்க்கொன்றைச் சிவனேயெம் பெருமானெம்
மானேயுன் னருள்பெறுநாள் என்றென்றே வருந்துவனே. 6

ஆமாறுன் றிருவடிக்கே யகங்குழையேன் அன்புருகேன்
பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர்
கோமானின் றிருக்கோயில் தூகேன்மெழுகேன் கூத்தாடேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே. 7

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி யொளியாகி
ஊனாகி யுயிராகி உண்மையுமா யின்மையுமாய்க்
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை யென்சொல்லி வாழ்த்துவனே. 8

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
பெருமானே யெனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தா ழுறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
பதைத்துருகு மவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்
குள்ளந்தா ணின்றுச்சி யளவு நெஞ்சாய்
உருகாதா லுடம்பெல்லாங் கண்ணா யண்ணா
வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சங் கல்லாம்
கண்ணிணையு மரமாந்தீ வினையி னேற்கே. 9

சிந்தனைநின் றனக்காக்கி நாயி னேன்றன்
கண்ணிணைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையு மம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக் காக்கியைம் புலன்க ளார
வந்தனையாட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே யிரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே. 10

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை யென்புருகிப்
பாடு கின்றிலை பதைப்பதுஞ் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர்
சூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே
தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வதொன் றறியேனே. 11

போற்றியோ நமச்சி வாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றியோ நமச்சி வாய புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை
போற்றியோ நமச்சி வாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோ நமச்சி வாய சயசய போற்றி போற்றி. 12

யானே பொய் ;என் நெஞ்சும் பொய் ;என் அன்பும் பொய் ;
ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே
தேனே ! அமுதே ! கரும்பின் தெளிவே ! தித்திக்கும்
மானே ! அருளாய் அடியேன் உனைவந் துறுமாறே. 13

இல்லை நின்கழற் கன்ப தென்கணே ;
ஏலம் ஏலுநற் குழலி பங்கனே !
கல்லை மென்கனி யாக்கும் விச்சைகொண்
டென்னை நின்கழற் கன்ப னாக்கினாய் ;
எல்லை யில்லைநின் கருணை ; எம்பிரான் !
ஏது கொண்டுநான் ஏது செய்யினும்
வல்லை யேயெனக் கின்னும் உன்கழல்
காட்டி மீட்கவும் மறுவில் வானனே ! 14

வான நாடரும் அறியொ ணாதநீ
மறையி லீறுமுன் தொடரொ ணாதநீ
ஏனை நாடருந் தெரியொ ணாதநீ
என்னை இன்னிதா யாண்டு கொண்டவா
ஊனை நாடகம் ஆடு வித்தவா
உருகி நானுனைப் பருக வைத்தவா
ஞான நாடகம் ஆடு வித்தவா
நைய வையகத் துடைய விச்சையே! 15

கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டுகொண்ட
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விரல் வேங்கையின்தோல்
உடையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
சடையவ னேதளர்ந் தேன்எம்பி ரானென்னைத்
தாங்கிக்கொள்ளே. 16

பெற்றது கொண்டு பிழையே பெருக்கிச் சுருக்குமன்பின்
வெற்றடி யேனை விடுதிகண் டாய்விடி லோகெடுவேன்
மற்றடி யேன்றன்னைத் தாங்குநர் இல்லையென் வாழ்முதலே!
உற்றடி யேன்மிகத் தேறிநின் றேன்; எனக் குள்ளவனே. 17

தனித்துணை நீநிற்க யான்தருக் கித்தலை யால்நடந்த
வினைத்துணை யேனை விடுதிகண் டாய்வினை யேனுடைய
மனத்துணை யேயென்றன் வாழ்முத லேயெனக்
கெய்ப்பில்வைப்பே!
தினைத்துணை யேனும் பொறேன்துய ராக்கையின் திண்வலையே. 18

ஏசினும் யானுன்னை யேத்தினும் என்பிழைக் கேகுழைந்து
வேசறு வேனை விடுதிகண் டாய்செம் பவளவெற்பின்
தேசுடை யாயென்னை யாளுடை யாய்சிற் றுயிர்க்கிரங்கிக்
காய்சின ஆலமுண் டாய்அமு துண்ணக் கடையவனே. 19

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொழிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதா ரமளியின்மே னின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனு மாகாள் கிடந்தாள் என்னேயென்னே
ஈதேயெந் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 20

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பா யிராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே.
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யா மாரேலோ ரெம்பாவாய். 21

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந்தெதிரெழுந்தென்
அத்தனா னந்தன் அமுதனென் றள்ளூறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீ ரீசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமோ
சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 22

ஒண்ணித் திலநகையா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோ மவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்

உண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையிற் றுயிலேலோ ரெம்பாவாய். 23

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவரியான்
கோலமு நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்
றோல மிடினும் உணரா யுணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 24

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவ னென்றலு நாணாமே
போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே யுருகா யுனக்கே யுறுமெமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். 25

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவமரர்
உன்னற் கரியா னொருவ னிருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாவென் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானை யென்னரைய னின்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறா யின்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 26

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
ஏழி லியம்ப வியம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ

வாழியீ தென்ன வுறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியா னன்புடைமை யாமாறு மிவ்வாறே
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற வொருவனை
ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய் 27

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே யெங்கணவர் ஆவா ரவருகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியேல்
என்ன குறையு மிலோமேலோ ரெம்பாவாய். 28

பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருண்முடிவே
பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
ஓத வுலவா வொருதோழன் றொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகாள்
ஏதவனூர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 29

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்க ளுய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய் 30

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடுந்
தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்

கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும்
காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழன்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி யிருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய. 31

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப்பைம்போதால்
அங்கங் குருகினத்தால் பின்னு மரவத்தால்
தங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினல்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 32

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனுடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். 33

ஓரொருகா லெம்பெருமா னென்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூற
நீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறும்
ஆரொருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடேலோ ரெம்பாவாய். 34

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி யவணமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 35

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கு மிலாததோர் இன்பநம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் மில்லங்க டோறு மெழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்க ணரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோரெம்பாவாய். 36

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
கண்ணா ரிரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணா ரொளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி யாணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 37

உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென்
றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 38

போற்றி யருளுகநின் ளுதியாம் பாதமலர்
போற்றி யருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றி யெல்லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம்பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறும் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணுத புண்டரிகம்
போற்றியா முய்யவாட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியா மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 39

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம் பலமன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானுய். 40

பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மன் டலத்தீசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண்டக் கோவான் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானுய். 41

விண்ணுளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணுளு மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்ருனைத்
தண்ணூர் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணுளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணூர் கழல்காட்டி நாயேனை யாட்கொண்ட
அண்ணு மலையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானுய். 42

கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானைச் சேர்ந்தறியாக்
கையானை யெங்குஞ் செறிந்தானை யன்பர்க்கு

மெய்யானை யல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
ஐயா றமர்ந்தானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 43

நானாரென் னுள்ளமார் ஞானங்களார் என்னையாரறிவார்
வானோர் பிரானென்னை யாண்டிலனேன் மதிமயங்கி
ஊனா ருடைதலையில் உண்பலிதேர் அம்பலவன்
தேனார் கமலமே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 44

தினைத்தனை யுள்ளதோர் பூவினிற்றேன் உண்ணாதே
நினைத்தொறுங் காண்டொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும்
அனைத்தெலும் புண்ணெக ஆனந்தத் தேன்சொரியுங்
குனிப்புடை யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 45

நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேன துள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேது மில்லாதென் செய்பணிகள் கொண்டருளுந்
தாயான ஈசற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 46

தோலுந் துகிலுங் குழையுஞ் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
சூலமுந் தொக்க வளையும் உடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. 47

வான்கெட்டு மாருத மாய்ந்தழனீர் மண்கெடினும்
தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையனுக்
கூன்கெட்டுயிர் கெட்டுணர்வு கெட்டெனுள்ளமும்போய்
நான்கெட்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 48

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதுந் திருவாயான் மறைபோலுங் காணேடீ
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ. 49

தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடீ

பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்தோர்
விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ. 50

வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்
திணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்
அணங்கொ டணிதில்லை யம்பலத்தே யாடுகின்ற
குணங்கூரப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 51

ஏழைத் தொழும்பனேன் எத்தனையோ காலமெல்லாம்
பாழுக் கிறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே
ஊழிமுதற் சிந்தாத நன்மணிவந் தென்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோணோக்கம் ஆடாமோ 52

கீத மினிய குயிலே கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்
பாத மிரண்டும் வினவிற் பாதாள மேழினுக் கப்பாற்
சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிறந்து நின்றதொன்மை
ஆதி குணமொன்று மில்லான் அந்தமி லான்வரக் கூவாய். 53

திருப்பள்ளியெழுச்சி

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழினகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கண் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 54

அருணனிந் திரன்றிசை யணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது வுதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணலங் கண்ணாந்
திரணிரை யறுபத முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே

அருணிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 55

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை யொளியொளி யுதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழற் றாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாயெமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 56

இன்னிசை வீணைய ரியாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகைய ரழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியி லஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 57

பூதங்க டோறுநின் றாயெனி னல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுத லல்லால்
கேட்டறி யோமுனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதங்கொள் வயற்றிருப் பெருந்துறை மன்னா
சிந்தனைக் கும்மரி யாயெங்கண் முன்வந்
தேதங்கள் அறுத்தெம்மை யாண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தருளாயே. 58

பப்பற வீட்டிருந் துணருநின் னடியார்
பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்குகின் றாரணங் கின்மண வாளா

செப்புறு கமலங்கண் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
இப்பிறப் பறுத்தெமை யாண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 59

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
கரிதென வெளிதென அமரரும் அறியார்
இதுவவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
எங்களை யாண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
மதுவளர் பொழிற்றிரு வுத்தர கோச
மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னு
எதுவெமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 60

முந்திய முதனடு விறுதியும் ஆனாய்
மூவரும் அறிகில ரியாவர்மற் றறிவார்
பந்தணை விரலியும் நீயுநின் னடியார்
பழங்குடி றொறுமெழுந் தருளிய பரனே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 61

விண்ணகத் தேவரு நண்ணவு மாட்டா
விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
வண்டிருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாயுல குக்குயி ரானாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 62

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையி னாளும்
போக்குகின் றோமவ மேயிந்தப் பூமி

சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
படவுநின் னலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை யாட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. 63

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும்
உடையாள் நடுவுள் நீயிருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும்
இருப்ப தானல் அடியேனுன்
அடியார் நடுவுள் இருக்குமரு
ளேப்புரி யாய்பொன் னம்பலத்தெம்
முடியா முதலே யென்கருத்து
முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே. 64

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே
ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
யுள்ளவா காணவந் தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்க ளியாவையுங் கடந்த
இன்பமே யென்னுடை யன்பே. 65

அன்பினு லடியேன் ஆவியோ டாக்கை
ஆனந்த மாய்க்கசிந் துருக
என்பர மல்லா இன்னருள் தந்தாய்
யானிதற் கிலனேர்கைம் மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பு முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவபெரு மானே
சீருடைச் சிவபுரத் தரைசே. 66

இன்றெனக் கருவி யிருள்கடிந் துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
நீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றுந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஒன்றுநீ யல்லை யன்றியொன் றில்லை
யாருன்னை யறியகிற் பாரே. 67

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே யருவாம்
ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய
ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
அறுக்குமா னந்தமா கடலே
தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாதுநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்
வந்துநின் இணையடி தந்தே. 68

தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் றன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்டவெம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எந்தையே யீசா உடலிடங் கொண்டாய்
யானிதற் கிலனொர் கைம் மாறே 69

வழங்குகின் றுய்க்குன் னருளா
ரமுதத்தை வாரிக்கொண்டு
விழுங்குகின் றேன்விக்கி னேன்வினை
யேனென் விதியின்மையால்
தழங்கருந் தேனன்ன தண்ணீர்
பருகத்தந் துய்யக்கொள்ளாய்
அழுங்குகின் றேனுடை யாய்அடி
யேனுன் அடைக்கலமே. 70

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்தவெம் பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ யருளிலை யானால்
வார்கட லுலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. 71

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனுமா லறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஆதியே யடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 72

பிணக்கி லாதபெ ருந்து றைப்பெரு
மானுன் னாமங்கள் பேசுவார்க்
கிணக்கி லாததோ ரின்ப மேவருந்
துன்ப மேதுடைத் தெம்பிரான்
உணக்கி லாததோர் வித்து மேல்விளை
யாம லென்வினை யொத்தபின்
கணக்கி லாத்திருக் கோல நீவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. 73

இந்திரிய வயமயங்கி
யிறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்துபோய்
அருநரகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச்
சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம்
அணிகொடில்லை கண்டேனே. 74

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ
வேண்ட முழுதுந் தருவோய்நீ
வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ
வேண்டி யென்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டினல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்
அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே. 75

அன்றே யென்றன் ஆவியும்
உடலும் உடைமை யெல்லாமும்
குன்றே யனையாய் என்னையாட்
கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
இன்றோ ரிடையூ றெனக்குண்டோ
எண்டோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகமே. 76

வேண்டேன்புகழ் வேண்டேன்செல்வம்
வேண்டேன் மண்ணும்விண்ணும்
வேண்டேன்பிறப் பிறப்புச்சிவம்
வேண்டார்தமை நாளும்
தீண்டேன்சென்று சேர்ந்தேன்மன்னு
திருப்பெருந்துறை யிறைதாள்
பூண்டேன்புறம் போகேனினிப்
புறம்போ கலொட் டேனே. 77

புற்றில்வா ளரவும் அஞ்சேன்
பொய்யர்தம் மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றைவார் சடையெம் அண்ணல்
கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி
மற்றுமோர் தெய்வந் தன்னை
உண்டென நினைந்தெம் பெம்மாற்
கற்றிலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 78

காலமுண் டாகவே காதல்செய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
றான்வந்து முந்துமினே. 79

உம்பர்கட் கரசே யொழிவற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் றனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெரு மானே
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 80

அம்மையே யப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்தவா ரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் றனக்குச்
செம்மையே யாய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 81

பானினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை யுருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 82

புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
என்பெலாம் உருக்கி எளியையா யாண்ட
ஈசனே மாசிலா மணியே
துன்பமே பிறப்பே யிறப்போடு மயக்காந்
தொடக்கெலாம் அறுத்தநற் சோதி
இன்பமே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 83

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாயின் னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே. 84

பூங்கமலத் தயனெடுமால் அறியாத நெறியானே
கோங்கலர்சேர் குவிமுலையாள் கூறுவெண் ணீறுடை
ஓங்கெயில்சூழ் திருவாரூ ருடையானே அடியேனின்
பூங்கழல்க ளவையல்லா தெவையாதும் புகழேனே. 85

பாருரு வாய பிறப்பற வேண்டும்
பத்திமை யும்பெற வேண்டும்
சீருரு வாய சிவபெரு மானே
செங்கமல மலர்போல்
ஆருரு வாயவென் னாரமு தேயுன்
அடியவர் தொகைநடுவே
ஓருரு வாயநின் திருவருள் காட்டி
என்னையும் உய்யக்கொண் டருளே. 86

நிற்பார் நிற்கநில் லாவுலகில்
நில்லோம் இனிநாம் செல்வோமே
பொற்பால் ஒப்பாந் திருமேனிப்
புயங்க னாள்வான் பொன்னடிக்கே
நிற்பீர் எல்லாந் தாழாதே
நிற்கும் பரிசே யொருப்படுமின்

பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தால்
பெறுதற் கரியன் பெருமானே. 87

முன்னை வினையிரண்டும் வேரறுத்து முன்னின்றான்
பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன்—தென்னன்
பெருந்துறையில் மேய பெருங்கருணையாளன்
வருந்துயரம் தீர்க்கும் மருந்து. 88

முத்திநெறி யறியாத
மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி யறிவித்துப்
பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச்
சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா
றார்பெறுவார் அச்சோவே. 89

செம்மைநலம் அறியாத
சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து
முதலாய முதல்வன்றான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி
நாய்சிவிகை யேற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவா
றார்பெறுவார் அச்சோவே. 90

திருச்சிற்றம்பலம்.

நூற் சிறப்பு

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழுந்தளை நீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே—எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசக மென்னுந் தேன்.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாம் திருமுறையாகிய

திருவிசைப்பா

திருமாளிகைத் தேவர்

ஒளிவளர்விளக்கேயுலப்பிலாவொன்றே
யுணர்வுசூழ்கடந்ததோருணர்வே
தெளிவளர்பளிங்கின்றிரண்மணிக்குன்றே
சித்தத்துட்டித்திக்குந்தேனே
அளிவளருள்ளத் தானந்தக்கனியே
யம்பலமாடரங்காக
வெளிவளர்தெய்வக்கூத்துகந்தாயைத்
தொண்டனேன்விளம்புமாவிளம்பே, 1

தனதனற்றேருழாசங்கராசூல
பாணியேதாணுவேசிவனே
கனகநற்றூணேகற்பகக்கொழுந்தே
கண்கண்மூன்றுடையதோர்கரும்பே
அனகனேகுமரவிநாயகசனக
வம்பலத்தமரர்சேகரனே
நுனகழலிணையென்னெஞ்சினுளினிதாய்த்
தொண்டனேனுகருமாநுகரே. 2

சேந்தனார்

ஏகநாயகனையிமையவர்க்கரசை
யென்னுயிர்க்கமுதினையெதிரில்
போகநாயகனைப்புயல்வணற்கருளிப்
பொன்னெடுஞ்சிவிகையாவூர்ந்த
மேகநாயகனைமிகுதிருவீழி
மிழலைவிண்ணிழிசெழுங்கோயில்

யோகநாயகனையன் றிமற்ருென் று
முண்டெனவுணர்கிலேன்யானே. 3

கற்றவர்விழுங்குங்கற்பகக்கனியைக்
கரையிலாக்கருணைமாகடலை
மற்றவரறியாமாணிக்கமலையை
மதிப்பவர்மனமணிவிளக்கைச்
செற்றவர்புரங்கள்செற்றவெஞ்சிவனைத்
திருவீழிமிழலைவீற்றிருந்த
கொற்றவன்றன்னைக்கண்டுகண்டுள்ளங்
குளிரவென்கண்குளிர்ந்தனவே. 4

கருவூர்த் தேவர்

இவ்வரும்பிறவிப்பௌவநீர்நீந்து
மேழையேற்கென்னுடன்பிறந்த
ஐவரும்பகையேயார்துணையென்ரு
லஞ்சலென்றருள்செய்வான்கோயில்
கைவரும்பழனங்குழைத்தசெஞ்சாலிக்
கடைசியர்களைதருநீலம்
செய்வரம்பரும்புபெரும்பற்றப்புலியூர்த்
திருவளர்திருச்சிற்றம்பலமே. 5

புவனநாயகனேயகவுயிர்க்கமுதே
பூரணுவாரணம்பொழியும்
பவளவாய்மணியேபணிசெய்வார்க்கிரங்கும்
பசுபதிபன்னகாபரணு
அவனிஞாயிறுபோன்றருள்புரிந்தடியே
னகத்திலுமுகத்தலைமூதூர்த்
தவளமாமணிப்பூங்கோயிலுமமர்ந்தாய்
தனியனேன்றனிமைநீங்குதற்கே. 6

மூலமாய்முடிவாய்முடிவிலாமுதலாய்
முகத்தலையகத்தமர்ந்தினிய
பாலுமாயமுதாம்பன்னகாபரணன்
பனிமலர்த்திருவடியிணைமேல்

ஆலேயம்பாகினனேயசொற்கருவூ
ரமுதுறழ்தீந்தமிழ்மாலே
சிலமாப்பாடுமடியவரெல்லாஞ்
சிவபதங்குறுகினின்றுரே. 7

நையாதமனத்தினனேநைவிப்பானித்தெருவே
ஐயாநீயுலாப்போந்தவன்றுமுதலின்றுவரை
கையாரத்தொழுதருவிகண்ணுரச்சொரிந்தாலும்
செய்யாயோவருள்கோடைத்திரைலோக்கியசுந்தரனே. 8

அன்னமாய்விசும்புபறந்தயன்றேட
வங்ஙனேபெரியநீசிறிய
என்னேயாள்விரும்பியென்மனம்புகுந்த
வெளிமையையென்றுநான்மறக்கேன்
முன்னமாலறியாவொருவனுமிருவா
முக்கணுநாற்பெருந்தடந்தோட்
கன்னலேதேனேயமுதமேகங்கை
கொண்டசோளேச்சரத்தானே. 9

தத்தையங்கனேயார்தங்கண்மேல்வைத்த
தயாவைநூருயிரங்கூறிட்
டத்திலங்கொருகூறுன்கண்வைத்தவருக்
கமருலகளிக்குநின்பெருமை
பித்தனென்ருருகாற்பேசுவரேனும்
பிழைத்வைபொறுத்தருள்செய்யும்
கைத்தலஞ்சென்னிமேல்வைத்தகங்கை
கொண்டசோளேச்சரத்தானே. 10

சேந்தனுரருளிச் செய்த

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுகதில்லேவளர்கநம்பத்தர்கள்வஞ்சகர்போயகல
பொன்னின்செய்மண்டபத்துள்ளேபுகுந்துபுவனியெல்லாம்விள
அன்னநடைமடவாளுமைகோனடியோமுக்கருள்புரிந்து [ங்க
பின்னேப்பிறவியறுக்கநெறிதந்தபித்தற்குப்பல்லாண்டுகூறுதுமே. 1

மிண்டுமனத்தவர்போமின்கண்மெய்யடியார்கள்விரைந்துவும்மின், கொண்டுங்கொடுத்துங்குடிகுடியீசற்காட்செய்மின்குழாம்புகுந், தண்டங்கடந்தபொருளளவில்லதோரானந்தவெள்ளப்பொருள், பண்டுமின்றுமென்றுமுள்ளபொருளென்றேபல்லாண்டுகூறுதுமே. 2

சொல்லாண்டசுருதிப்பொருள்சோதித்ததூய்மனத் தொண்டருள்ளீர், சில்லாண்டிற்சிதையுஞ்சிலதேவர்சிறுநெறிசேராமே, வில்லாண்டகனகத்திரண்மேருவிடங்கன்விடைப்பாகன், பல்லாண்டென்னும்பதங்கடந்தானுக்கேபல்லாண்டுகூறுதுமே. 3

சீருந்திருவும்பொலியச்சிவலோகநாயகன்சேவடிக்கீழ்
ஆரும்பெறுதவறிவுபெற்றேன்பெற்றதார்பெறுவாருலகில்
ஊருமுலகுங்கழறவுழறியுமைமணவாளனுக்காட்
பாரும்விசும்புமறியும்பரிசுநாம்பல்லாண்டுகூறுதுமே, 4

சேலுங்கயலுந்திளைக்குங்கண்ணாரிளங்கொங்கையிற்செங்குங்குமம், போலும்பொடியணிமார்பிலங்குமென்றுபுண்ணியர்போற்றிசைப்ப, மாலுமயனுமறியாநெறிதந்துவந்தென்மனத்தகத்தே, பாலுமமுதமுமொத்துநின்றானுக்கேபல்லாண்டுகூறுதுமே. 5

பாலுக்குப்பாலகன்வேண்டியழுதிடப்பாற்கடலீந்தபிரான்,
மாலுக்குச்சக்கரமன்றருள்செய்தவன்மன்னியதில்லைதன்னுள்,
ஆலிக்குமந்தணர்வாழ்கின்றசிற்றம்பலமேயிடமாகப்,
பாலித்துநட்டம்பியிலவல்லானுக்கேபல்லாண்டுகூறுதுமே. 6

குழலொலியாழொலிகூத்தொலியேத்தொலியெங்குங்குழாம்பெருகி, விழவொலிவிண்ணளவுஞ்சென்றுவிம்மிமிகுதிருவாரூரில், மழவிடையாற்குவழிவழியாளாய்மணஞ்செய்குடிப்பிறந்த, பழவடியாரொடுங்கூடியெம்மானுக்கேபல்லாண்டுகூறுதுமே. 7

ஆரார்வந்தாரமரர்குழாத்திலணியுடையாதிரைநாள்
நாராயணனொடுநான்முகனங்கியிரவியுமிந்திரனும்
தேரார்வீதியிற்றேவர்குழாங்கடிசையனைத்துநிறைந்து
பாரார்தொல்புகழ்பாடியும்மாடியும்பல்லாண்டுகூறுதுமே 8

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமூலதேவர் அருளிச்செய்த

திருமந்திரம்

விநாயகர் காப்பு

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே. 1

சிவனொடொக் குந்தெய்வந் தேடினும் இல்லை
அவனொடொப் பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
தவளச் சடைமுடித் தாமரை யானே. 2

அவனை ஒழிய அமரரும் இல்லை
அவனன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை
அவனன்றி மூவரால் ஆவதொன் றில்லை
அவனன்றி ஊர்புகு மாறறி யேனே 3

தீயினும் வெய்யன் புனலினுந் தண்ணியன்
ஆயினும் ஈசன் அருளறி வார் இல்லை
சேயினும் நல்லன் அணியன்நல் அன்பர்க்குத்
தாயினும் நல்லன் தாழ்சடை யோனே. 4

போற்றிசைத் தும்புகழ்ந் தும்புனி தன்னடி
தேற்றுமின் என்றுஞ் சிவனடிக் கேசெல்வ
மாற்றிய தென்று மயலுற்ற சிந்தையை
மாற்றிநின் றூர்வழி மன்னிநின் றானே. 5

அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதினை
ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை
எப்பரி சாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினல்
அப்பரி சீசன் அருள்பெற லாமே. 6

சூடுவன் நெஞ்சிடை வைப்பன் பிரான்என்று
பாடுவன் பன்மலர் தூவிப் பணிந்துநின்
ருடுவன் ஆடி அமரர்பி ரான்என்று
நாடுவன் நானின் றறிவது தானே. 7

நான்பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின்
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரந்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே. 8

பதிபசு பாசம் எனப்பகர் மூன்றிற்
பதியினைப் போற்பசு பாசம் அனுதி
பதியினைச் சென்றணு காப்பசு பாசம்
பதியணு கிற்பசு பாசம் நில்லாவே. 9

சூரிய காந்தமுஞ் சூழ்பஞ்சும் போலவே
சூரிய காந்தஞ் சூழ்பஞ்சைச் சுட்டிடா
சூரியன் சந்நிதி யிற்சுடு மாறுபோல்
ஆரியன் தோற்றமுன் அற்ற மலங்களே. 10

அப்பினிற் கூர்மை ஆதித்தன் வெம்மையால்
உப்பெனப் பேர்பெற் றுருச்செய்த அவ்வுரு
அப்பினிற் கூடிய தொன்ருகு மாறுபோற்
செப்பினிற் சீவன் சிவத்துள் அடங்குமே. 11

பண்டம்பெய் கூரை பழகி விழுந்தக்கால்
உண்டஅப் பெண்டிரும் மக்களும் பின்செல்லார்
கொண்ட விரதமும் ஞானமும் அல்லது
மண்டி அவருடன் வழிநட வாதே. 12

வளத்திடை முற்றத்தோர் மாநிலம் முற்றுங்
குளத்தின் மண்கொண்டு குயவன் வனைந்தான்
குடமுடைந் தால்அவை ஓடென்று வைப்பர்
உடலுடைந் தால்இறைப் போதும் வையாரே. 13

அவ்வியம் பேசி அறங்கெட நில்லன்மின்
வெவ்விய னாகிப் பிறர்பொருள் வவ்வன்மின்
செவ்விய னாகிச் சிறந்துண்ணும் போதொரு
தவ்விக்கொண் டுண்மின் தலைப்பட்ட போதே. 14

கொல்லிடு குத்தென்று கூறிய மாக்களை
வல்லிடிக் காரர் வலிக்கயிற் றாற்கட்டிச்
சொல்லிடு நில்லென்று தீவாய் நரகிடை
நில்லிடும் என்று நிறுத்துவர் தாமே. 15

பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலையரை
எல்லாருங் காண இயமன்றன் தூதுவர்
செல்லாகப் பற்றித் தீவாய் நரகத்தில்
மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்துவைப் பாரே. 16

கொலையே களவுகட் காமம் பொய்கூறல்
மலைவான பாதக மாம்அவை நீக்கித்
தலையாஞ் சிவனடி சார்ந்தின்பஞ் சார்ந்தோர்க்
கிலையாம் இவைஞான னந்தத் திருத்தலே. 17

ஆத்த மனையாள் அகத்தில் இருக்கவே
காத்த மனையாளைக் காமுறுங் காளையர்
காய்ச்ச பலாவின் கனியுண்ண மாட்டாமல்
ஈச்சம் பழத்துக் கிடருற்ற வாறே. 18

சத்தியம் இன்றித் தனிஞானந் தானின்றி
ஒத்த விடையம்விட் டோரும் உணர்வின்றிப்
பத்தியும் இன்றிப் பரன் உண்மை யின்றிஊண்
பித்தேறும் மூடர் பிராமணர் தாம்அன்றே. 18

கல்லா அரசனுங் காலனும் நேரொப்பர்
கல்லா அரசனிற் காலன் மிகநல்லன்
கல்லா அரசன் அறம்ஒரான் கொல்லென்பான்
நல்லாரைக் காலன் நணுகிநில் லானே. 19

ஆர்க்கும் இடுமின் அவரிவர் என்னன்மின்
பார்த்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கை யுடையீர் விரைந்தொல்லை உண்ணன்மின்
காக்கை கரைந்துண்ணுங் காலம் அறிமினே. 20

யாவர்க்கு மாம்இறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாம்உண் ணும்போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே. 21

இன்பம் இடரென் றிரண்டுற வைத்தது
முன்பவர் செய்கையி னாலே முடிந்தது
இன்பம் அதுகண்டும் ஈகிலாப் பேதைகள்
அன்பிலார் சிந்தை அறம்அறி யாரே. 22

அன்பு சிவம் இரண் டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே. 23

என்பே விறகா இறைச்சி அறுத்திட்டுப்
பொன்போற் கனலிற் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போ டுருகி அகங்குழை வார்க்கன்றி
என்பொன் மணியினை எய்தவொண் ணாதே. 24

நிற்கின்ற போதே நிலையுடை யான்கழல்
கற்கின்ற செய்மின் கழிந்தறும் பாவங்கள்
சொற்குன் றல் இன்றித் தொழுமின் தொழுதபின்
மற்றொன் றிலாத மணிவிளக் காமே. 25

துணையது வாய்வருந் தூயநற் சோதி
துணையது வாய்வருந் தூயநற் சொல்லாந்
துணையது வாய்வருந் தூயநற் கந்தந்
துணையது வாய்வருந் தூயநற் கல்வியே. 26

உறுதுணை யாவ துயிரும் உடம்பும்
உறுதுணை யாவ துலகுறு கேள்வி
செறிதுணை யாவது சிவனடிச் சிந்தை
பெறுதுணை கேட்கிற் பிறப்பில்லை தானே. 27

கல்லாத மூடரைக் காணவும் ஆகாது
கல்லாத மூடர்சொல் கேட்கக் கடன் அன்று
கல்லாத மூடர்க்குக் கல்லாதார் நல்லராம்
கல்லாத மூடர் கருத்தறி யாரே. 28

நடுவுநின் றார்க்கன்றி ஞானமும் இல்லை
நடுவுநின் றார்க்கு நரகமும் இல்லை
நடுவுநின் றார்நல்ல தேவரு மாவர்
நடுவுநின் றார்வழி நானும்நின் றேனே. 29

சத்தன் அருள்தரிற் சத்தி அருளுண்டாஞ்
சத்தி அருள்தரிற் சத்தன் அருளுண்டாஞ்
சத்தி சிவமாம் இரண்டுந்தன் னுள்வைக்கச்
சத்தியம் எண்சித்தித் தன்மையு மாமே. 30

அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனன்
முப்புரஞ் செற்றனன் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புர மாவது மும்மல காரியம்
அப்புரம் எய்தமை யாரறி வாரே. 31

மண்ணொன்று தான்பல நற்கல மாயிடும்
உண்ணின்ற யோனிகட் கெல்லாம் ஒருவனே
கண்ணொன்று தான்பல காணுந் தனைக்காணு
அண்ணலும் இவ்வண்ண மாகிநின் றானே. 32

திலமத் தனையே சிவஞானிக் கீந்தால்
பலமுத்தி சித்தி பரபோக முந்தரும்
நிலமத் தனைபொன்னை நின்மூடர்க் கீந்தால்
பலமுமற் றேபர போகமுங் குன்றுமே. 33

முன்னவ னார்கோயில் பூசைகள் முட்டிடின்
மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றுங்
கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினி
என்னரு நந்தி எடுத்துரைத் தானே. 34

பத்தினி பத்தர்கள் தத்துவ ஞானிகள்
சித்தங் கலங்கச் சிதைவுகள் செய்தவர்
அத்தமும் ஆவியும் ஆண்டொன்றில் மாண்டிடுஞ்
சத்தியம் ஈது சதாநந்தி ஆணையே. 35

நாட்டம் இரண்டும் நடுமூக்கில் வைத்திடில்
வாட்டமும் இல்லை மனைக்கும் அழிவில்லை
ஓட்டமும் இல்லை உணர்வில்லை தானில்லை
தேட்டமும் இல்லை சிவனவ னாமே. 36

உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே. 37

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் றிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே யுறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில்கொண் டானென்
றுடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் றேனே. 38

அண்டஞ் சுருங்கில் அதற்கோ ரழிவில்லை
பிண்டஞ் சுருங்கிற் பிராணன் நிலைபெறும்
உண்டி சுருங்கில் உபாயம் பலவுள
கண்டங் கறுத்த கபாலியு மாமே. 39

அரகர என்ன அரியதொன் றில்லை
அரகர என்ன அறிகிலர் மாந்தர்
அரகர என்ன அமரரும் ஆவர்
அரகர என்ன அறும்பிறப் பன்றே. 40

கற்பன கற்றுக் கலைமன்னு மெய்யோகம்
முற்பத ஞான முறைமுறை நண்ணியே
சொற்பத மேவித் துரிசற்று மேலான
தற்பரங் கண்டுளோர் சைவசித் தாந்தரே. 41

நாடு நகரமும் நற்றிருக் கோயிலுந்
தேடித் திரிந்து சிவபெரு மானென்று
பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்
கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாய்க் கொள்வனே. 42

தெளிவறி யாதார் சிவனை யறியார்
தெளிவறி யாதார் சீவனு மாகார்
தெளிவறி யாதார் சிவமாக மாட்டார்
தெளிவறி யாதவர் தீரார் பிறப்பே. 43

இருவினை நேரொப்பில் இன்னருட் சத்தி
குருவென வந்து குணம்பல நீக்கித்
தருமெனு ஞானத்தால் தன்செய லற்றால்
திரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னாமே. 44

குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி
குருவே சிவமென் பதுகுறித் தோரார்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோவே. 45

நெறியைப் படைத்தான் நெருஞ்சில் படைத்தான்
நெறியில் வழுவின் நெருஞ்சில் முட்பாயும்
நெறியில் வழுவா தியங்க வல்லார்க்கு
நெறியின் நெருஞ்சில்முட் பாயகி லாவே. 46

ஒடுங்கி நிலைபெற்ற வுத்தமர் உள்ளம்
நடுங்குவ தில்லை நமனுமங் கில்லை
இடும்பையும் இல்லை இராப்பகல் இல்லை
படும்பயன் இல்லை பற்றுவிட் டோர்க்கே. 47

கங்காளன் பூசுங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே. 48

குருட்டினை நீக்குங் குருவினைக் கொள்ளார்
குருட்டினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்வர்
குருடுங் குருடுங் குருட்டாட்டம் ஆடிக்
குருடுங் குருடுங் குழிவிழு மாறே. 49

அருட்கண் ணிலாதார்க் கரும்பொருள் தோன்றா
அருட்கண் ணுளோர்க்கெதிர் தோன்றும் அரனே
இருட்கண்ணி னோர்க்கங் கிரவியுந் தோன்றாத்
தெருட்கண்ணி னோர்க்கெங்குஞ் சிரொளி யாமே. 50

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கங்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே. 51

புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ணல் அதுகண் டருள்புரி யாநிற்கும்
எண்ணிலி பாவிகள் எம்மிறை யீசனை
நண்ணறி யாமல் நழுவுகின் றாரே. 52

படமாடக் கோயிற் பகவற்கொன் றீயில்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங் காகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கொன் றீயில்
படமாடக் கோயிற் பகவற்க தாமே. 53

அகரம் ஆயிரம் அந்தணர்க் கீயிலென்
சிகரம் ஆயிரஞ் செய்து முடிக்கிலென்
பகரு ஞானி பகலூண் பலத்துக்கு
நிகரிலை என்பது நிச்சயந் தானே. 54

வித்தினி லன்றி முளையில்லை அம்முளை
வித்தினி லன்றி வெளிப்படு மாறில்லை
வித்தும் முளையும் உடனன்றி வேறல்ல
அத்தன்மை யாகும் அரனெறி காணுமே. 55

போது சடக்கெனப் போகின் றதுகண்டும்
வாதுசெய் தென்னே மனிதர் பெறுவது
நீதியு ளேநின்று நின்மலன் தாள்பணிந்
தாதியை அன்பில் அறியகில் லார்களே. 56

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற் கரிய பிரானடி பேணார்
பெறுதற் கரிய பிராணிகள் எல்லாம்
பெறுதற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே. 57

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணுமே
சென்றே புகுங்கதி யில்லைநுஞ் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்மினே. 58

பொன்னை மறைத்தது பொன்னணி பூடணம்
பொன்னின் மறைந்தது பொன்னணி பூடணம்
தன்னை மறைத்தது தன்கர ணங்களாம்
தன்னின் மறைந்தது தன்கர ணங்களே. 59

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம்
பரத்தின் மறைந்தது பார்முதற் பூதமே. 60

வெல்லும் அளவில் விடுமின் வெகுளியைச்
செல்லும் அளவுஞ் செலுத்துமின் சிந்தையை
அல்லும் பகலும் அருளுடன் தூங்கினுற்
கல்லும் பிளந்து கடுவெளி யாமே. 61

சித்தாந்தத் தேசிவன் முத்திசித் தித்தலாற்
சித்தாந்தத் தேநிற்போர் முத்திசித் தித்தவர்
சித்தாந்த வேதாந்தஞ் செம்பொரு ளாதலால்
சித்தாந்த வேதாந்தங் காட்டுஞ் சிவனையே. 62

ஆய பதிதான் அருட்சிவ லிங்கமாம்
ஆய பசுவும் அடலே றெனநிற்கும்
ஆய பலிபீட மாகுநற் பாசமாம்
ஆய அரனிலை யாய்ந்துகொள் வார்கட்கே. 63

என்னிலும் என்னுயி ராய இறைவனைப்
பொன்னிலு மாமணி யாய புனிதனை
மின்னிய வெவ்வுயி ராய விகிர்தனை
உன்னிலும் உன்னும் உறுவகை யாலே. 64

மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தான்தன்னைப்
பொய்கலந் தார்முன் புகுதா ஒருவனை
உய்கலந் தூழித் தலைவனு மாய்நிற்கும்
மெய்கலந் தின்பம் விளைந்திடும் மெய்யர்க்கே. 65

தன்னை யறிந்திடுந் தத்துவ ஞானிகள்
முன்னை வினையின் முடிச்சை யவிழ்ப்பர்கள்
பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவர்கள்
சென்னியில் வைத்த சிவனரு ளாலே. 66

ஆசை யறுமின்கள் ஆசை யறுமின்கள்
ஈசனோ டாயினும் ஆசை யறுமின்கள்
ஆசை படப்பட ஆய்வருந் துன்பங்கள்
ஆசை விடவிட ஆனந்த மாமே. 67

காயினில் ஊறுங் கரும்பினிற் கட்டியும்
பாலினுள் நெய்யும் பழத்துள் இரதமும்
பூவினுள் நாற்றமும் போலுளன் எம்மிறை
காவலன் எங்குங் கலந்துநின் றானே. 68

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே. 69

நெற்றிக்கு நேரே புருவத் திடைவெளி
உற்றுற்றுப் பார்க்க வொளிவிடு மந்திரம்
பற்றுக்குப் பற்ருய்ப் பரம னிருந்திடஞ்
சிற்றம் பலமென்று சேர்ந்துகொண் டேனே. 70

முகத்திற் கண்கொண்டு காண்கின்ற மூடர்காள்
அகத்திற் கண்கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம்
மகட்குத் தாய்தன் மணாளனோ டாடிய
சுகத்தைச் சொல்லென்ருற் சொல்லுமா றெங்ஙனே. 71

ஒன்றுகண் டீர்உல குக்கொரு தெய்வம்
ஒன்றுகண் டீர்உல குக்குயி ராவது
நன்றுகண் டீர்இனி நமச்சிவா யப்பழந்
தின்றுகண் டேற்கிது தித்தித்த வாறே. 72

வாழ்கவே வாழ்களன் நந்தி திருவடி
வாழ்கவே வாழ்க மலமறுத் தான்பதம்
வாழ்கவே வாழ்க மெய்ஞ்ஞானத் தவன்தாள்
வாழ்கவே வாழ்க மலமிலான் பாதமே. 73

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராந் திருமுறை

திருவாலவாயுடையார்

அருளிச்செய்த

திருமுகப் பாசுரம்

மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற்
பதிமிசை நிலவு பால்நிற வரிச்சிற
கன்னம் பயில்பொழில் ஆல வாயில்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம்
பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்
குரிமையின் உரிமையின் உதவி ஒளிதிகழ்
குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச்
செருமா உகைக்குஞ் சேரலன் காண்க
பண்பா லியாழ்பயில் பாண பத்திரன்
தன்போல் என்பால் அன்பன் தன்பால்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே. 1

காரைக்காலம்மையார்

அருளிச்செய்த

அற்புதத் திருவந்தாதி

பிறந்து மொழிபயின்ற பின்னெல்லாம் காதல்
சிறந்துநின் சேவடியே சேர்ந்தேன்—நிறந்திகழும்
மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து வானோர் பெருமானே
எஞ்ஞான்று தீர்ப்ப திடர். 2

இடர்களையா ரேனும் எமக்கிரங்கா ரேனும்
படரும் நெறிபணியா ரேனும்—சுடர்உருவில்
என்பருக் கோலத் தெரியாடும் எம்மானார்க்
கன்பரு தென்னெஞ் சவர்க்கு. 3

வானத்தான் என்பாரும் என்கமற் றும்பர்கோன்
தானத்தான் என்பாரும் தாம்என்க—ஞானத்தான்
முன்னஞ்சத் தால்இருண்ட மொய்யொளிசேர் கண்டத்தான்
என்நெஞ்சத் தான்என்பன் யான். 4

அறிவானுந் தானே அறிவிப்பான் தானே
அறிவாய் அறிகின்றான் தானே—அறிகின்ற
மெய்ப்பொருளுந் தானே விரிசுடர்பார் ஆகாசம்
அப்பொருளுந் தானே அவன். 5

ஐயடிகள் காடவர்கோன்நாயனார்
அருளிச்செய்த
க்ஷேத்திரத் திருவெண்பா

கழிந்தது நென்னற்றுக் கட்டுவிட்டு நாறி
ஒழிந்த துடன்இரா வண்ணம்—அழிந்த
திராமலையா கொண்டுபோ என்னுமுன் நெஞ்சே
சிராமலையான் பாதமே சேர். 6

நக்கீரதேவரருளிச்செய்த
கயிலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி

பாசத்தை விட்டு நின்பாதத்தின் கீழேஎன்
நேசத்தை வைக்க நினை கண்டாய்—பாசத்தை
நீக்குமா வல்ல கயிலாயா நீ என்னைக்
காக்கு மாறித்தனையே காண். 7

அறியாமலேனும் அறிந்தேனுஞ் செய்து
செறி நின்ற தீவினைகளெல்லாம்—நெறிநின்று
நன்முகில்சேர் காளத்தி நாதன் அடிபணிந்து
பொன்முகரி ஆடுதலும் போம். 8

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பெரியபுராணம்
என வழங்கும்
திருத்தொண்டர் புராணம்

உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரியவன்
நிலவுலாவியநீர்மலிவேணியன்
அலகில்சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படிவாழ்த்திவணங்குவாம். 1

பூதம்ஐந்தும்நிலையில்கலங்கினும்
மாதொர்பாகர்மலர்த்தாள்மறப்பிலர்
ஓதுகாதலுறைப்பின்நெறிநின்றார்
கோதிலாதகுணப்பெருங்குன்றனார். 2

ஐந்துபேரறிவும்கண்களேகொள்ள அள்ப்பரும்கரணங்கள் நான்கும், சிந்தையே ஆகக்குணமொருமூன்றும்திருந்துசாத்து விகமே ஆக, இந்துவாழ்சடையான் ஆடுமானந்தஎல்லையில் தனிப்பெருங்கூத்தின், வந்தபேரின்பவெள்ளத்துள்திளைத்து மாறிலாமகிழ்ச்சியில்மலர்ந்தார். 3

தெண்ணிலாமலர்ந்தவேணியாய்உன்தன்திருநடம்கும்பிடப்பெற்று, மண்ணிலேவந்தபிறவியேஎனக்குவாலிதாம்இன்பமாம்என்று, கண்ணிலானந்தஅருவிநீர்சொரியக்கைம்மலர் உச்சிமேல்குவித்துப், பண்ணினால்நீடிஅறிவரும்பதிகம்பாடினார்பரவினார்பணிந்தார். 4

"பெருமையால்தம்மைஒப்பார்பேணலால்எம்மைப்பெற்ருர்
ஒருமையால்உலகைவெல்வார்ஊனம்மேல்ஒன்றும்இல்லார்
அருமையாம்நிலையில்நின்ருர்அன்பினுல்இன்பம்ஆர்வார்
இருமையுங்கடந்துநின்ருர்இவரைநீ அடைவாய்" என்று 5

ஆதியாய்நடுவுமாகிஅளவிலா அளவுமாகிச்
சோதியாய்உணர்வுமாகித்தோன்றியபொருளுமாகிப்
பேதியாஏகமாகிப்பெண்ணுமாய்ஆணுமாகிப்
போதியாநிற்கும்தில்லைப்பொதுநடம்போற்றிபோற்றி. 6

கற்பனைகடந்தசோதிகருணையேஉருவமாகி
அற்புதக்கோலநீடிஅருமறைச்சிரத்தின்மேலாம்
சிற்பரவியோமமாகுந்திருச்சிற்றம்பலத்துள்நின்று
பொற்புடன்நடஞ்செய்கின்றபூங்கழல்போற்றிபோற்றி. 7

கொண்டுவந்துமனைப்புகுந்துகுலாவுபாதம்விளக்கியே
மண்டுகாதலின்ஆசனத்திடைவைத்தருச்சனைசெய்தபின்
உண்டிநாலுவிதத்திலாறுசுவைத்திறத்தினில்ஒப்பிலா
அண்டர்நாயகர்தொண்டரிச்சையில்அமுதுசெய்யஅளித்துளார். 8

வழிவரும்இளைப்பினேடும்வருத்தியபசியினுலே
"அழிவுறும்ஐயன்" என்னும்அன்பினிற்பொலிந்துசென்று
குழிநிரம்பாதபுன்செய்க்குறும்பயிர்தடவிப்பாசப்
பழிமுதல்பறிப்பார்போலப்பறித்தவைகறிக்குநல்க. 9

நாணனும்அன்பும்முன்புநளிர்வரைஏறத்தாமும்
பேணுதத்துவங்களென்னும்பெருகுசோபானம்ஏறி
ஆணையாம்சிவத்தைச்சாரஅணைபவர்போலஐயர்
நீள்நிலைமலையைஏறிநேர்படச்செல்லும்போதில் 10

"அவனுடையவடிவெல்லாம்நம்பக்கல்அன்பென்றும்
அவனுடையஅறிவெல்லாம்நமைஅறியும்அறிவென்றும்
அவனுடையசெயலெல்லாம்நமக்கினியவாம்என்றும்
அவனுடையநிலைஇவ்வாறறிநீ" என்றருள்செய்தார். 11

எண்ணில்ஆகமம் இயம்பியஇறைவர்தாம்விரும்பும்
உண்மையாவதுபூசனைஎனவுரைத்தருள
அண்ணலார்தமைஅர்ச்சனைபுரியஆதரித்தாள்
பெண்ணின்நல்லவளாயினபெருந்தவக்கொழுந்து. 12

தூயவெண்ணீறுதுதைந்தபொன்மேனியுந்தாழ்வடமும்
நாயகன்சேவடிதைவருஞ்சிந்தையும்நைந்துருகிப்
பாய்வதுபோலன்புநீர்பொழிகண்ணும்பதிகச்செஞ்சொல்
மேயசெவ்வாயும்உடையார்புகுந்தனர்வீதியுள்ளே. 13

நன்மைபெருகருள்நெறியேவந்தணைந்துநல்லூரில்
மன்னுதிருத்தொண்டனர்வணங்கிமகிழ்ந்தெழும்பொழுதில்
"உன்னுடையநினைப்பதனைமுடிக்கின்றோம்" என்றவர்தஞ்
சென்னிமிசைப்பாதமலர்சூட்டினன்சிவபெருமான். 14

"அண்ணலேஎனை ஆண்டுகொண்டருளியஅமுதே
விண்ணிலேமறைந்தருள்புரிவேதநாயகனே
கண்ணினால்திருக்கயிலையில்இருந்தநின்கோலம்
நண்ணிநான்தொழநயந்தருள்புரி" எனப்பணிந்தார். 15

வெள்ளிவெற்பின்மேல்மரகதக்கொடியுடன்விளங்கும்
தெள்ளுபேரொளிப்பவளவெற்பென இடப்பாகம்
கொள்ளுமாமலையாளுடன்கூடவீற்றிருந்த
வள்ளலாரைமுன்கண்டனர்வாக்கின்மன்னவனார். 16

தொழுதுபலவகையாலுஞ்சொற்றொடைவண்தமிழ்பாடி
வழுவில்திருப்பணிசெய்துமனங்கசிவுற்றெப்பொழுதும்
ஒழுகியகண்பொழிபுனலும்ஓவாதுசிவன்தாள்கள்
தழுவியசிந்தையில்உணர்வுந்தங்கியநீர்மையிற்சரித்தார். 17

நம்பரடியாரணைந்தால்நல்லதிருஅமுதளித்தும்
செம்பொன்னும்நவமணியும்செழுந்துகிலும்முதலான
தம்பரிவினாலவர்க்குத்தகுதியின்வேண்டுவகொடுத்தும்
உம்பர்பிரான்திருவடிக்கீழ்உணர்வுமிகஒழுகுநாள். 18

“வருமிவள்நம்மைப்பேணும்அம்மைகாண்உமையேமற்றிப்
பெருமைசேர்வடிவம்வேண்டிப்பெற்றனள்” என்றுபின்றை
அருகுவந்தணையநோக்கி“அம்மையே!” என்னுஞ்செம்மை
ஒருமொழிஉலகமெல்லாம்உய்யவே அருளிச்செய்தார். 19

இறவாதஇன்புஅன்புவேண்டிப்பின்வேண்டுகின்றார்
“பிறவாமைவேண்டும்மீண்டும்பிறப்புண்டேல்உன்னைஎன்றும்
மறவாமைவேண்டும்இன்னும்வேண்டுநான்மகிழ்ந்துபாடி
அறவா!நீஆடும்போதுன் அடியின்கீழ்இருக்க” என்றார். 20

வேதநெறிதழைத்தோங்கமிகுசைவத்துறைவிளங்கப்
பூதபரம்பரைபொலியப்புனிதவாய்மலர்ந்தழுத
சீதவளவயற்புகலித்திருஞானசம்பந்தர்
பாதமலர்தலைக்கொண்டுதிருத்தொண்டுபரவுவாம். 21

சிவனடியேசிந்திக்குந்திருப்பெருகுசிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும்பாங்கினிலோங்கியஞானம்
உவமையிலாக்கலைஞானம்உணர்வரியமெய்ஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர்சம்பந்தர்தாமுணர்ந்தார் அந்நிலையில். 22

சிந்தைஇடையறுஅன்பும், திருமேனிதன்னில்அசைவும்
கந்தைமிகையாங்கருத்தும், கைஉழவாரப்படையும்
வந்திழிகண்ணீர்மழையும்வடிவிற்பொலிதிருநீறும்
அந்தமிலாத்திருவேடத்தரசும்எதிர்வந்தணைய. 23

“சென்றகாலத்தின்பழுதிலாத்திறமும்இனிஎதிர்காலத்தின்சிறப்பும், இன்றெழுந்தருளப்பெற்றபேறிதனால்எற்றைக்குந்திருவருளுடையேம், நன்றியில்நெறியில் அழுந்திய நாடும் நற்றமிழ்வேந்தனும்உய்ந்து, வென்றிகொள் திருநீற் றொளியினில்விளங்கும்மேன்மையும்படைத்தனம்” என்பார். 24

ஞானத்தின்திருவுருவைநான்மறையின்தனித்துணையை
வானத்தின்மிசையன்றிமண்ணில்வளர்மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்கமலர்க்கொன்றைச்செஞ்சடையார்சீர்தொடுக்குங்
கானத்தின்எழுபிறப்பைக்கண்களிப்பக்கண்டார்கள். 25

"ஆலமே அமுதமாக உண்டு வானவர்க்களித்துக்
காலனை மார்க்கண்டர்க்காக் காய்ந்தனை அடியேற்கின்று
ஞாலம் நின் புகழேயாக வேண்டும் நான்மறைகள் ஏத்தும்
சீலமே ஆலவாயிற் சிவபெருமானே" என்றார். 26

"அப்பர் தாம் எங்குற்றார் இப்பொழு?" தென்றருள் செய்யச்
செப்பரிய புகழ்த் திருநாவுக்கரசர் செப்புவார்
"ஒப்பரிய தவஞ்செய்தேன் ஆதலினால் உம்மடிகள்
இப்பொழுது தாங்கிவரப் பெற்றுய்ந்தேன் யான்" என்றார். 27

வாரணத்தின் உரிபோர்த்த மைந்தர், உமையாள் மணவாளர்
ஆரணத்தின் உட்பொருளாய் நின்றார் தம்முன் அணைந்திறைஞ்சி
நாரணற்கும் பிரமற்கும் நண்ணற்கரிய கழல் போற்றும்
காரணத்தின் வரும் இன்பக் கண்ணீர் பொழியக் கைதொழுதார்.
28

தாழ்ந்தெழுந்து திருமலையைத் தொழுது கொண்டே தடஞ்சிலாதல சோபானத்தால் ஏறி, வாழ்ந்திமையோர் குழாம் நெருங்கு மணிநீள் வாயில் மருங்கிறைஞ்சி உள் புகுந்து வளர் பொற்கோயில், சூழ்ந்து வலங்கொண்டிறைவர் திருமுன்பெய்தித் தொழுது தலைமேற்கொண்ட செங்கை போற்றி, விழ்ந்தெழு வார்கும்பிட்ட பயன் காண்பார்போல் மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டுவீழ்ந்தார். 29

"மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும் பயன் மதிசூடும்
அண்ணலார் அடியார் தமை அமுது செய்வித்தல்
கண்ணினால் அவர் நல்விழாப் பொலிவு கண்டார்தல்
உண்மையாமெனில் உலகர் முன் வரு" கென உரைப்பார். 30

காதலியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு வலங்கொண்டருளித்
திதகற்ற வந்தருளுந் திருஞானசம்பந்தர்
நாதனெழில் வளர் சோதி நண்ணியதன் உட்புகுவார்
போதநிலை முடிந்த வழிப் புக்கொன்றி உடனானார். 31

வாங்கிய அத்திரு அமுது வன்றொண்டர் மருங்கணைந்த
ஓங்கு தவத்தொண்டருடன் உண்டருளி உவந்திருப்ப
ஆங்கருகு நின்றார் போல் அவர் தம்மை அறியாமே
நீங்கினார் எப்பொருளும் நீங்காத நிலைமையினார். 32

அன்புநாரா அஞ்செழுத்து நெஞ்சு தொடுக்க அலர் தொடுத்தே, என்புள்ளுருக்கும் அடியாரைத் தொழுது நீங்கி வேறிடத்து, முன்புபோலத்திரைநீக்கிமுதல்வர்சாத்தும்பணி கொடுத்து, மின்போல்மறையுஞ்சங்கிலியார்தம்மைவிதியாற் கண்ணுற்ருர். 33

"சாருந்தவத்துச்சங்கிலிகேள்! சாலஎன்பால் அன்புடையான், மேருவரையின்மேம்பட்டதவத்தான் வெண்ணெய் நல்லூரில், யாரும்அறியயான்ஆளஉரியான்உன்னைஎனை இரந்தான், வார்கொள்முலையாய்! நீஅவனைமணத்தால் அணைவாய் மகிழ்ந்"தென்ருர். 34

"எம்பிரான்எந்தைதந்தை தந்தைஎங்கூட்டமெல்லாம்
தம்பிரான்நீரேஎன்றுவழிவழிச்சார்ந்துவாழும்
இம்பரின்மிக்கவாழ்க்கைஎன்னைநின்றீருஞ்சூலை
வம்பென ஆண்டுகொண்டான்ஒருவனே தீர்ப்பான்வந்து." 35

தண்நிலவார்சடையார்தாம்தந்த ஆகமப்பொருளை
மண்ணின்மிசைத்திருமூலர்வாக்கினுல்தமிழ்வகுப்பக்
கண்ணியஅத்திருவருளால்அவ்வுடலைக்கரப்பிக்க
எண்ணிறைந்தஉணர்வுடையார்"ஈசர்அருள்"எனஉணர்ந்தார். 36

"செய்வினையுஞ்செய்வானும்அதன்பயனும்கொடுப்பானும்
மெய்வகையால்நான்காகும்விதித்தபொருள்"எனக்கொண்டே
இவ்வியல்புசைவநெறிஅல்லவற்றுக்கில்லை"என
உய்வகையாற்பொருள்சிவன்என்றருளாலேஉணர்ந்தறிந்தார். 37

"எந்நிலையில்நின்ஹும்எக்கோலங்கொண்டாலும்
மன்னியசீர்ச்சங்கரன்தாள்மறவாமைபொருள்"என்றே
துன்னியவேடந்தன்னைத்துறவாதேதூயசிவம்
தன்னைமிகும்அன்பினுல்மறவாமைதலைநிற்பார். 38

காணுத அருவினுக்கும்உருவினுக்குங்காரணமாய்
நீணுகம்அணிந்தார்க்குநிகழ்குறியாஞ்சிவலிங்கம்
நாணுதுநேடியமால்நான்முகனுங்காணநடுச்
சேணுருந்தழற்பிழம்பாய்த்தோன்றியதுதெளிந்தாராய். 39

'உலகினியல்பும்அரசில்பும்உறுதியல்ல' எனஉணர்வார்
புலரிஎழுந்துபுனல்மூழ்கிப்புனிதவெண்ணீற்றினும்மூழ்கி
நிலவுதிருநந்தனவனத்துநீடும்பணிகள்பலசெய்து
மலருமுகையும்கொணர்ந்துதிருமாலைசாத்தமகிழ்ந்தமைத்து. 40

மங்கையர்க்குத்தனியரசி எங்கள் தெய்வம் வளவர் திருக்குலக்கொழுந்து வளைக்கைமானி, செங்கமலத் திருமடந்தை கன்னிநாடாள் தென்னர்குலப்பழி தீர்த்ததெய்வ ப் பா வை, எங்கள்பிரான்சண்பையர்கோனருளினாலேஇருந் தமிழ்நாடுற்ற இடர்நீக்கித்தங்கள், பொங்கொளிவெண்திருநீறுபரப்பினரைப் போற்றுவார்கழலெம்மால்போற்றலாமே. 41

ஆங்கவர்மனத்தின்செய்கைஅரனடிப்போதுக்காக்கி
ஓங்கியவாக்கின்செய்கைஉயர்ந்தஅஞ்செழுத்துக்காக்கித்
தாங்குகைத்தொழிலின்செய்கைதம்பிரானடியார்க்காகப்
பாங்குடைஉடையுங்கீளும்பழுதில்கோவணமும்நெய்வார். 42

என்றுமின்பம்பெருகுமியல்பினால்
ஒன்றுகாதலித்துள்ளமுமோங்கிட
மன்றுளாரடியாரவர்வான்புகழ்
நின்றதெங்கும்நிலவிஉலகெலாம். 43

வையநீடுகமாமழைமன்னுக
மெய்விரும்பியஅன்பர்விளங்குக
சைவநன்னெறிதான்தழைத்தோங்குக
தெய்வவெண்டிருநீறுசிறக்கவே. 44

திருச்சிற்றம்பலம்.